

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem Niedzieli i Świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
Na prowincyi, z przesyłką pocztową	24 zł. w. a.	12 zł. w. a.	6 zł. w. a.	2 zł. — ct.
W Państwie Niemieckiem	25 „	14 „	7 „	3 „ —
W miejscach	20 „	10 „	5 „	1 „ 80 „
Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcyi i innych krajów	32 „	16 „	8 „	3 „ —

Pojedynczy numer kosztuje 10 centów, z przesyłką pocztową 12 centów.

Prenumeratę przyjmuje się tylko za cały miesiąc.

Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracji Nowej Reformy w Krakowie. Listy reklamacyjne nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. Listów nieufakowanych nie przyjmuje się.

Rękopismów nadsyłanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13.

NOWA

REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy” — Magazyniowa F. A. Grigara i Główna drukarnia w Krakowie. C. k. krakowski koncesjonowane biuro (Silberstein) plac Maryski Nr. 9. — Handel Z. Skalskiego w Sułkowie. — Handel Kukulskiego w Hali Sułkowie. — Handel J. Bajera przy ulicy Grodzkiej. — Ogłoszenia (inseraty) przyjmują: Administracja za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. Nadesłane (na 3 stronicy dziennika) od miejsca wiersza drukiem drobnym po 30 ct. za każdy raz. Ogłoszenia do „Reformy” (prospekta, cyrularkę, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 1 złr. od 100 egzemplarzy dla zamieszczenia, a 50 cent. od 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratów. — Należność uprasza się naprzód nadesłać przekazy pocztowymi. Ogłoszenia i prenumeratę przyjmują: W Lwowie: Biuro dzienników, Ludwik Płoh, ul. Karola Ludwika 11; — W Tarnowie: Agencja dzienników Józefa Piłki; — W Rzeszowie: księgarnia J. A. Pollara; — W Przemyślu: B. Doskosi i Spółka; — W Tarnopolu: księgarnia L. Gilosko; — W Wiedniu: pp. Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, B. linie, Lipsku, Basylii i Wrocławiu) A. Oppel, Stubenbastei Nr. 2, R. Mosse (także w Berlinie i Hamburgu, Monachium i Norymberdze). W Paryżu: Księgarnia Luxemburska 3 rue des Grands Augustins i Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur. Rue Casimira 61.

Od Wydawnictwa.

Upraszamy Szanownych Prenumeratów miesięcznych o wczesne nadsyłanie przedpłaty, która wynosi:

za grudzień:
W miejscu 1 złr. 80 ct.
z przesyłką pocztową w Austrii . . . 2 złr. — ct.
w cesarstwie niemieckiem . . . 2 złr. 50 ct.

W Administracji „Nowej Reformy” jest do nabycia „Mowa posła Tadeusza Romanowicza w rozprawie budżetowej na posiedzeniu Sejmu galicyjskiego z dn. 16 października b. r.”
Cena 15 ct.

Kraków, 1 grudnia.

Osterdziesiąt lat panowania cesarza Franciszka Józefa I, to w dziejach Austrii epoka, w ważne, na przyszłość doniosłe wypadki obfita, epoka przesileni i zwrotów stanowych, epoka prawdziwie dramatycznych momentów pełna.

Zaczęło się to panowanie wówczas, kiedy w Austrii pierwsze braski konstytucjonalizmu, swobód politycznych i obywatelskiej wobec prawa równości, poczęły rozpraszać ciemności, jakie system metternichowski był nad monarchią rozciągał. Młoda wolność z dwoma — jak zwykle — wrogami walczyć musiała: z jednej strony z potężnym jeszcze zawsze reakcyjnym stronnictwem, z drugiej zaś ze skrajnościami własnymi, które tylko ułatwić mogły grę przeciwników. W walce tej nie została się wolność — zwyciężyła chwilowo reakcja. Polityczną burzą roku 1848 skończoną, wojną węgierską wycieńczone, pomocą rosyjską w swym mocarstwowym stanowisku zachwiane, długami przeciążone państwo — pod rządami owej reakcji odżyć nie mogło, a wojna włoska r. 1859 i w jej następstwie utrata uroczej włoskiej prowincyi przekonała, iż dotychczasową drogą kroczyć nadal nie podobna. Wielkiemu dziełu odrodzenia monarchii nie mógł podołać system bachowski, który był tylko dalszym ciągiem metternichowskiego — podołać mu mógł jedynie system konstytucyjny.

Sprzeczną z dotychczasową tradycją państwa, niezgodną z całym kierunkiem

wychowania młodego monarchy — była jednak ta nowa droga jedynie możliwa, jedynie ona mogła państwu zapewnić odrodzenie, a ludom w skład jego wchodzącym pomyślny rozwój. W tej chwili przełomu — zależało wszystko od osobistości monarchy samego. Trzeba było głębokiej mądrości, prawdziwego zaparcia siebie, istotnego dla interesów państwa poświęcenia i prawdziwie wyższych cnót monarszych, ażeby zerwać z tradycjami, ażeby na tę nową drogę wstąpić tak stanowczo, tak szczerze i bez zastrzeżeń, jak to uczynił Franciszek Józef I — z nieograniczonego początkowo niecierpliwością prawdziwie konstytucyjny panujący.

Wszakże pomyślnie skutki tego zwrotu nie mogły się od razu objawić — zwłaszcza, że ciężzył jeszcze na Austrii ten nienaturalny stosunek, iż państwo, przeważnie nie z Niemców złożone, a obejmujące kraje o silnie wyrobionej narodowej indywidualności, o głęboko odczutej dziejowej tradycyi, które nigdy z Niemcami nie były w narodowej i państwowej jednoci — iż państwo to było częścią związku niemieckiego. Krwawa katastrofa dokonała tego, co bez niej byłoby się stać kiedyś musiało w drodze pokojowej. Austria przestała należeć do Niemiec, utraciła drugą włoską prowincję. Wojenna klęska zwróciła znowu całą bacność na stosunki wewnętrzne, na konieczność własnego przedwzrostu odrodzenia. I znowu mądrość panującego skłania go do drugiego kroku na drodze, na którą sześć lat przedtem państwo wstąpiło: ugodą z Węgrami goi ciężkie rany roku 1849, a ten sam naród węgierski, którego reprezentacja w czasie krwawego starcia posunęła się była aż do detronizacyjnej uchwały, jest dziś najwierniejszym swemu koronowanemu konstytucyjnemu królowi, jest potężnym filarem monarchii.

Wśród dwóch prądów politycznych, które nurtują Austrię — centralistycznego, i autonomicznego, wśród rozmaitych dążeń narodowościowych, które zwłaszcza w krajach o mieszaney narodowości doprowadzają do starć, rzeczą jest trudną, utrzymanie tej równowagi wewnętrznej, która dla porządnego toku spraw państwa i dla pomyślnego rozwoju ludów jest konieczna. Raz jeden, to znowu drugi prąd bierze górę — ale po nad nimi góruje zawsze, żadnego z nich do skrajności nie dopuszczając, wysoki u monarchy zmysł sprawiedliwości, bez którego ze

ściągania się owych prądów największe dla państwa szkody, a ciężkie dla ludów krzywdy wyniknąć by mogły. Temu też zmysłowi sprawiedliwości i nasz kraj zawdzięcza bardzo wiele — bo zawdzięcza to, jeszcze wyprowadzić nie zupełnie, ale w każdym razie bardzo poważnie i dając silną dalszego rozwoju podstawę, przywrócenie tych praw narodowych, których nas blisko stulecie germanizacyjne i centralistyczne rządy pozbawiły. To też jakkolwiekby się kto w kraju naszym zapatrywał na ogólny kierunek i szczegółową działalność rządu, będącego dziś u steru, rządu, który w konstytucyjnym państwie od nietykalnej i nieodpowiedzialnej osoby panującego ściśle odróżnionym być musi — wszyscy bez różnicy są przejęci jednym uczuciem głębokiej, szczerzej, niezachwianej wdzięczności dla sprawiedliwego monarchy. I z tem też uczuciem święcie będzie kraj cały i wszyscy jego obywatele jutrzejszy jubileusz rządów Franciszka Józefa I, życząc, ażeby krajowi i państwu rządy te długo jeszcze zachowane były i żeby pomyślny rozwój monarchii i jej ludów stał się najpiękniejszą nagrodą tych cnót monarszych, które cesarz Franciszek Józef I wśród współczesnych panujących jasnieje.

Galicya w budżecie na r. 1889.

IX.

W budżecie ministerstwa rolnictwa preliminowano dla całego państwa w wydatkach 13,866,656 złr. — w dochodach zaś 11,593,594 złr. — ma zatem to ministerstwo niedoboru złr. 2,273,062. Dla Galicyi preliminowano w tym budżecie wydatków 1,084,862 złr. — dochodów 1,169,770 złr. — jest zatem zwykła 84,908 złr. Jeżeli jednak się zważy, że subwencye na cele rolnicze nie są rozdzielone na poszczególne prowincye, ale wstawione w budżet w łącznej kwocie 548,500 złr. — z czego oczywiście część powinna przypaść na Galicyę, to zdaje się, że owa zwykła w rzeczywistości zredukuję się do bardzo drobnej stosunkowo sumy.

W budżecie tego ministerstwa, oprócz wydatków centralnego zarządu i wspomnianych już subwencyi, tudzież utrzymania państwowych stajni doświadcza, jakich Galicya nie posiada — wchodzi także: organa kultury krajowej w prowincjach — władze i szkoły górnicze, rządowe stajnie, wreszcie zarząd skarbowych kopalni (z wyjątkiem soli), tudzież skarbowych dóbr i lasów.

Na organa kultury krajowej preliminowano dla Galicyi 20,802 złr. wydatku (radca lasowy, starszy komisarz lasowy i t. d.). Na starostwo górnicze w Krakowie, obejmujące kraj cały, i na okręgowe górnicze urzędy w Krakowie, Jasle, Drohobyczu i Stanisławowie, preliminowano złr.

32,230. Zakład ogierów w Drohowsku kosztować będzie 177,200 złr. — z czego na samą żywność dla koni wypada 64,600 złr. Zakład utrzymuje 368 koni — prócz tego ma 16 koni oddanych na utrzymanie bez subwencyi, a 56 koni wynajętych na cały rok. Dochody tych trzech działów wynoszą w Galicyi 50,030 złr. — z czego wypada 13,100 złr. na opłaty górnicze, 36,590 złr. dochodów stadniny w Drohowsku, i 340 różnych drobnych.

Najważniejszym działem budżetu tego ministerstwa jest zarząd skarbowych dóbr i lasów. Dochód surowy tego majątku państwa preliminowano na 4,126,140 złr. — wydatek na 3,644,480 złr., zwykła zatem 481,660 złr. Z tego wypada na galicyjskie dobra i lasy dochodu 1,119,740 złr. — wydatku 854,630 złr. — zostaje zatem zwykła 265,110 złr. Dają zatem galicyjskie dobra więcej, niż połowę całej tej zwykłej, jaką państwo ze swoich majątków ziemskich pobiera. Podamy niektóre szczegółowe cyfry:

Dyrekcya dóbr i lasów we Lwowie kosztuje 88,220 złr. Co do samego gospodarstwa zaś, przedstawia ono następujące cyfry: Dochód wynosi 1,119,740 złr., a po potrąceniu 1,030 złr. różnych drobnych dochodów, zostaje właściwy plan gospodarczy 1,118,660 złr. Od tego potrąca ministerstwo wydatku 766,110 złr., tudzież ubytku materiału 6,320 złr. i otrzymuje w ten sposób czystego dochodu 346,230 złr. Ze zaś lasy skarbowe galicyjskie obejmują przestrzeń 217,871 hektarów, przeto oblicza p. minister, iż ma z hektara 1 złr. 58 9 cent. w. a. dochodu. Zapomniał jednak, iż potrącić jeszcze należy 88,220 złr. wydatku na dyrekcję dóbr i lasów, który przecież niezmniejsza, jak tylko wydatkiem na zarząd dóbr, a wtedy czysty dochód wyniesie 258,010 złr. — czyli 1 złr. 18 ct. od hektara.

W porównaniu z preliminarzem na rok 1888 jest ów czysty dochód niższy o 19,210 złr., gdy jednak ministerstwo przyznaje się, iż w budżecie na r. 1888 zasła była omyłka, że mianowicie dochód z drzewa opałowego 26,220 złr. wstawiono dwa razy — (jak mogą w budżecie takie omyłki zachodzić?) — przeto właściwie preliminarz na rok 1889 jest o 7,010 złr. korzystniejszy od poprzedniego.

W wykazanej powyżej cyfrze dochodów jest dochodu z lasów 867,530 złr. — z roli złr. 37,400 — dochodów dochodów 211,620 złr. — w tem 155,030 złr. dochodu z „praw”, więc prawdopodobnie z propinacyi.

W wydatkach zwyczajnych znajdujemy następujące cyfry: lasy 362,570 złr. — rola 850 złr. — uboczne użytki 14,970 złr. — administracja 215,680 złr. (tu należałoby dodać wydatki na dyrekcję dóbr i lasów, tak iż administracja kosztowałaby właściwie 303,880 złr.) — publiczne ciężary i podatki 122,960 złr. Charakterystycznym bardzo jest, że w wyjaśnieniach do budżetu żalobnie skarży się minister, iż podatki z dóbr skarbowych opłacać musi w r. 1889 o 36,470 złr. więcej, niż na r. 1888 preliminowano. Możeby p. minister rolnictwa pomógł o tem ze swoim kolegą od skarbu? Nakoniec nadzwyczajne wydatki galicyjskich dóbr i lasów preliminowano na 49,030 złr., w tem na same nowe budynki 29,790 złr.

Dodajmy wreszcie, że galicyjskie dobra i lasy dają jeszcze znacznie większy od innych czysty dla skarbu państwa z hektara powierzchni. Gdy bowiem według obliczenia rządu dochód ten wynosi

w Galicyi 158 złr. — a według naszego 118 — to wszystkie dobra skarbowe całego państwa dają według rządowego obliczenia 91-9 ct. od hektara, a cyfra ta jeszczeby się znacznie obniżyła, gdyby wszędzie potrącić wydatek na krajowe dyrekcye dóbr i lasów.

Korespondencja „Nowej Reformy”.

Wiedeń, 30 listopada.

(§) Niemiecka prasa „kartelowa” przeciwko Austro-Węgrom! Oto najnowszy objaw przyjaźni austro-niemieckiej, wobec którego zdumiona opinia publiczna pyta: czego Berlin chce? a dzienniki nawet tej barwy jak N. Fr. Presse konstatają, że Niemcy „po moście przymierza” zaczynają się wręcz wtrącać do spraw wewnętrznych monarchii austro-węgierskiej. Rzeczy zasły nawet tak daleko, że dzienniki wiedeńskie, mając na uwadze konfiskującą c. k. prokuraturę państwa, nie mają odwagi powtarzać napaści pruskiej prasy, zwróconych przeciwko Austrii, a półurzędowa Presse, dając monitorowi junkerskiemu Kress-Zig. odprawę, traci wszelką cierpliwość, uciekając się aż do podobnie drastycznego wyrażenia jak „niekwestne kłamstwo tego wicherzyelskiego organu”, lub „polityczne lotrzykownictwo”.

Za kulisami ma się znowu toczyć walka pomiędzy wiedeńskim ambasadorem niemieckim ks. Reusssem a hr. Taaffem, chociaż Kölnische Zig. odnośnie doniesieniu Standarda zaprzeczyła. Wtajemniczeni zapewniają, że tej walki wynikiem jest właśnie napad „kartelowców” na Austro-Węgry. Równocześnie zaś krąży pogłoska, że ks. Reuss ma być z Wiednia odwołany i kim innym zastąpiony. Bądź co bądź sprawę zaczynają się ożywiać w sposób, o jakim filozofom przymierza austro-niemieckiego nawet się nie śniło. Zwrot ten wszakże jest bardzo poważnym. Należałoby się nad nim zastanowić na serio.

W Izbie poselskiej wlecie się rozprawa szczegółowa o spadkach ojcowizn włościańskich do nieskończoności. Tymczasem rząd wniósł projekt ustawy budżetowej. Obrady w Izbie mało budzą interesu. Natomiast więcej zajmującem są rozprawy w komisjach. Dzielny występ dr. Karola Lewakowskiego w komisji karnej przeciwko ustawom wyjątkowym znajduje w najniższych kołach uznanie. Musimy wrócić jeszcze do obrad tejże komisji, a to z powodu wystąpienia p. dr. Machalskiego przeciwko sądom przysięgłym. Wymieniony poseł poszedł tak daleko, że podważał pod surową krytykę galicyjskie sądy przysięgłych powiedział, iż lepiej byłoby, gdyby te sądy zniesiono. W obronie galicyjskich sądów przysięgłych musiał wystąpić p. Żuk Skarszowski znany konserwatysta, przeciwko weteranowi z r. 1848.

Zapowiedziany na dzień 2 grudnia trzeci wiec polski odbędzie się w niedzielę 9 grudnia, zaś wieczorek listopadowy dzień wprzód 8 grudnia. Wczoraj, jak już doniosłem telegraficznie, odbyło się w tutejszym kościele św. Ruprechta żałobne nabożeństwo za poległych w r. 1831. Na nabożeństwie nie było dużo publiczności, co głównie stało się z powodu, iż wielu nie wiedziało nie o nabożeństwie, w czem wina komitetu urządzającego. Ks. dr. Krehowiecki miał piękne patryotyczne kazanie.

„Dla moich starych.”

NOVELKA

Michała Bałuckiego.

(Ciąg dalszy).

Co nas zaś najwięcej gniewało, to to, że był nadzwyczaj natrętny o pieniądze i ledwie pierwszy minął, to tak skomlał, narzekał, prosił się o tych kilka reńskich, co mu się należało, że zgładzić, to wziąć, byleby się uwolnić od tego dzia-dowskiego prawdziwie napastowania Karolka. — Myśleliśmy już z tych powodów oddalić go od pierwszego i postarać się o innego służącego, ale wstrzymała nas od tego następująca okoliczność. Jest niedaleko gimnazjum św. Anny, w sieni biblioteki jagiellońskiej, kaplica św. Jana Kantego, do której każdy uczeń, niedostatecznie przygotowany z nauki, wstępuje po drodze, by uprosić dla siebie interwencyi tego patrona młodzieży i możliwie najlepszą cenurę w profesorskim katalogu. Codziennie można widzieć w tej kapliczce, która kiedyś podobno miała być mieszkaniem tego świętego, przed jego figurą wyrzeźbioną z drzewa i pomalowaną, gromadkę studentów z książkami pod pachą, polecających się w cieplej modlitwie i gorących westchnieniach jego opiece.

Otóż przechodząc raz koło tej kapliczki zobaczyłem ze zdziwieniem między modlącymi się naszego Karolka. — Właśnie wstał od modlitwy i otrząpywał kolana z kurzu, gdy podniósłszy głowę, spotkał się oko w oko z mną. Zmieszkał się i poczerwieniał na mój widok.

— A ty tu co robisz? — spytałem zdziwiony, widząc u niego także paczkę książek i kajetów pod pachą.

— Idę do szkoły — odrzekł zakłopotany.

— Jak to? ty chodzisz do szkoły?

— Tak jest, proszę łaski pana. Mówił tonem takim, jakby przyznawał się do winy.

— To chyba nie oddawna? — Owszem dawno. Jestem już w czwartej klasie.

Był w czwartej klasie i trudnił się przy tem obsługą, zarabiając w ten sposób na swoje utrzymanie. — Z rozmowy z nim dowiedziałem się, że oprócz tego służywał księdzu wikarowi do mszy i niezapórów, z czego mu także kilkanaście krajearów kapnęło co dzień do kieszeni i uczył dzieci jakiegoś rzeźnika czytać i pisać, za co dostawał obiad i parę reńskich na miesiąc.

— A kiedyż sam się uczysz? — W nocy, proszę łaski pana.

Stróż kamieniczny, u którego był na stancyi, miał zwyczaj świecenia u siebie lampki w nocy przed obrazem Matki Boskiej. Karolek korzystał z tego światła i przy lampce uczył się lekcyi do późnej godziny a rano wstawał rychło i biegł na obsługę.

Patrzałem ze zdumieniem i przyznam się z pewnym respektem na niego; niepojętna jego i niezgrabna figura nabrała w moich oczach wiele wartości i pilno mi było podzielić się tem wrażeniem z moimi kolegami.

— Wiecie wy — powiedziałem, wróciwszy do domu, — że ten Karolek, który nas obsługuje... to nasz kolega.

— Jakto kolega? — spytał jeden.

— No, tak, kolega, tylko młodszy o lat kilka, bo chodzi do czwartej klasy.

— Gimnazjalnej? — Tak.

— Co ty gadasz? — odezwał się jeden, drugi z podziwem, — a my go traktowali jak najzwyczajniejszego sługusa.

— I dlaczego on to robi? — Dlaczego robi? dobry sobie! Pewnie nie dla przyjemności, jeno z potrzeby, z biedy.

— To się grubo mylicie, bo on wcale biednym

nie jest — odezwał się jeden z kolegów naszych, który właśnie przyszedł nas odwiedzić i przysłuchiwał się mojemu opowiadaniu.

— Wiesz o kim mowa? — spytałem zwracając się do niego.

— Domyślam się, że mówicie o tym długim chudym wyrostku.

— Ty go znasz? — Jest kolegą mojego młodszego brata. Na słuchałem się o nim nieraz.

— I powiadasz, że on ma się dobrze? — Musi się mieć nie źle, skoro składa pieniądze.

— Ktoś ci bajek nagadał — rzekłem. — Dość przecie spojrzeć na niego, bieda wypisana na jego twarzy, ubraniu.

— Bo kutwa, sknera, dusigrosz, żaluje sobie jeść, żaluje sprawić porządnego surduta, tylko ciula pieniądze. Powiada, że w kasie oszczędności złożył sobie już kilkadziesiąt guldenów... jak was kocham! mówili mi tacy, co widzieli książeczkę kasy u niego.

— Zkądżeby on mógł tyle uzbierać?... U nas ma raptem sześć guldenów, niechby z innych usług i z lekcji kapnęło mu jeszcze dwa razy tyle, bo więcej nie zarobi, to przecież musi żyć z tego, sprawić sobie choć parę koszul, buty jakie takie...

— Ale, to go nie znacie! On nigdy grosza nie wyda na takie sprawunki i wszystko, co na nim, to sobie wyprosił od kolegów. Stare buty, starą potarganą koszulę, stare spodnie, wszystko przyjmuje. A czego nie może wyprosić, wyzbebrać, to dostaje w procencie. Bo trzeba wam wiedzieć, że ten harpagon pożyczka na lichwę... jak was kocham. Zapomniał sobie np. który przynieść pieniędzy do klasy i nie ma za co kupić babki podczas pauzy, Karolek ofiaruje się pożyczkę mu sześć krajearów, za co potem na drugi dzień każe sobie oddać siedm. Tym, co pieniądze dostają ze wsi od rodziców, gdy im brakuje przed pierwszym, pożyczka także, liczy sobie procentu pięć

centów od reńskiego na tydzień. Możecie sobie wyobrazić, ile on na takich operacyach finansowych zarabia. Nie dość na tem. Kupuje za bezcen od kolegów stare żyłwy, szczyrki, pitki, daje do reperacyi i handluje tem potem, albo puszcza na loterye. Wyrachowano, że za jeden szczyrzyk, który nie wart był więcej, jak trzydzieści centów, wziął dziewięćdziesiąt, sprzedając bilet po cenie.

— A to majster, uiechże go! — zawołał z podziwem Władek, — nigdybym go o to nie posądził, bo wcale nie wygląda na takiego sprytnego.

Inni także zachwycali się tą zdolnością do spekulacyi Karolka. Mnie, przyznam się, zraziło to do niego i ostudziło znacznie owo uwielbienie, jakie miałem przedtem dla jego biedy i mrowczej pracowitości. W tam jego łamaniu się z losem widziałem rodzaj bohaterstwa, które mi imponowało: teraz bohater zmieniał się w prostego lichwiarza — i budził tylko wstręt i odrazę we mnie. Nie mogłem patrzeć na niego, potwornym wydawał mi się z tą przedwczesną dojrzałością z duszą wyschniętą, pozbawioną pożyzi, tych pięknych złudzeń, jakimi młodość ubiera nam życie. Wyobrażałem sobie, że w jego głowie i sercu nie ma nic, prócz cyfr. To mnie oburzyło i nie mogłem się powstrzymać, by tego oburzenia nie wypowiedzieć mu przy najbliższej sposobności.

Niedługo na nią czekałem. Jednego dnia, nie mając czasu porobić nam porządków rano, przyszedł pod wieczór. W mieszkaniu byłam tylko ja jeden i do tego w łóżku, bo febra męczyła mnie od paru dni; byłam więc nieco podniecony gorączką i dlatego patrzałem jeszcze z większym obrzydzeniem na Karola, który nie przezwyciężając reprimendy, jaka go czekała, z najobojętniejszą miną krzątał się po pokoju. Ten beżmyślny spokój jego rozlaźnił mnie do najwyższego stopnia.

— Karol! — zawołałem na niego głosem ta-

kim, że się aż wzdrygnął i z przestrachem spojrział na mnie.

Skinąłem głową, aby się zbliżył do mnie. Musiałem mieć groźny wyraz, bo zbliżył się powoli, jakby się obawiał czegoś.

— Słuchaj! — odezwał się surowo — czy to prawda, co mówią o tobie?

— Niby o czym? — spytał, wytrzeszczając na mnie beżmyślnie oczy.

— Ze handlujeś pieniędzmi, dajesz na lichwę, żeś sobie z tego uzbierał już spory kapitał w kasie oszczędności? — wyrecytowałem jednym tchem.

Uśmiechnął się zadowolony.

— A, prawda, — odrzekł — uzbierało się trochę grosza lubo nie tyle, co ludzie mówią; ale z pomocą boską...

— Aż mnie ruszyło na łóżku, że śmiał jeszcze w swoich nieencych operacjach finansowych liczyć na pomoc boską.

— I ty się nie wstydzisz — wybąknąłem — trudnić lichwą, wyzyskiwać swoich kolegów. Co z ciebie będzie podobnie, jeżeli teraz już tak pięknie zaczynasz!

Wypatrzył na mnie zdziwione oczy.

— Więc pan powiada, że to grzech?

— Jakto! tyś nie wiedział o tem?

— Ja myślałem, proszę łaski pana, że to zarobek, jak każdy inny.

Skruszona mina, z jaką dał mi tę odpowiedź, ułagodziła nieco mój gniew.

— Taki zarobek jest nieuczciwy — rzekłem. — Gdybyś to zrobił z biedy i z głodu, to jeszcze można ci wybaczyć; ale skoro masz tyle, że możesz składać...

— Przecież ja tego nie dla siebie potrzebuję — odrzekł — bo ja się byle czem obejść, tylko dla moich starych.

Żyż zaskłitył mu się w oczach, gdy to mówił. (C. d. n.)

W sprawie ustawy wojskowej.

Młodzież akademicka krakowska wysłała na ręce p. Chłapowskiego do Koła polskiego i do Rady państwa następującą petycję:

Światne Koło Polskie w Wiedniu!

Wnieśliśmy przez rząd w Radzie państwa nową ustawę wojskową, przeobrażającą instytucję jednolitych ochotników tak, iż podporządkowuje się bezwzględnie wszystkim innym celom społeczeństwa, celom ściśle militarnym, wymagając od uczącej się młodzieży, która i tak ciężko o byt walczy, jest zmuszona, zbyć ciężkich ofiar.

Z tego też powodu młodzież uniwersytetu Jagiellońskiego zważywszy:

że zbyt surową karą za niezdanie egzaminu oficerskiego jest przedłużenie służby czynnej jeszcze o rok jeden,

że wskutek §. 25, na mocy którego ochotnik jednolity równocześnie studiów uniwersyteckich odbywać nie może, czas tychże o rok, a ewentualnie o dwa lata się przedłuża, a termin osiągnięcia samodzielnego stanowiska o rok, ewentualnie o dwa lata się oddala,

że roczna, ewentualnie dwuletnia przerwa w studiach rezultaty poprzedniej pracy w nieważny obraca, a dalszą naukę niepomniernie utrudnia,

że zakaz wolnego wybierania garnizonu nie tylko uniemożliwia w danych wypadkach równocześnie odbywanie studiów uniwersyteckich, ale także zwiększa ciężar służby, odrywając ochotnika od miejsca stałego zamieszkania jego lub jego rodziny,

że półroczna służba w linii dla studentów miedzy innymi jest nieetykietą zbyt ciężką, gdyż ci w przyszłości jedynie jako lekarze armii służyć mają, lecz także nawet dla dobra armii szkodliwa, bo w ciągu pół roku trudno jest dostatecznie obznajomić się ze stosunkami sanitarnymi armii, wskutek czego i zdanie egzaminu na lekarza wojskowego t. j. t. zw. „Widmungsprüfung“ nader utrudnionem zostaje,

że ulgi przez młodzież żądane w niczem nie czynią uszczerbku głównemu celowi reformy, gdyż celu tego innymi, łagodniejszymi, a równie skutecznymi środkami dopiąć można; że tu tylko wspomniemy: ulepszenie systemu kształcenia jednolitych ochotników na oficerów, złagodzenie zbyt obecnie surowych wymagań co do języka niemieckiego przy egzaminie, nie będące zresztą w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, dozwoleń częściowego poprawiania lub powtórnego zdawania egzaminu, lecz w krótszym terminie i t. d.,

że wobec utraty stypendyów, a zatem utraty wszelkich materialnych środków, będzie nowa ustawa uprzywilejowaniem stanów bogatszych ze szkoda biedniejszym,

że ciężar tej nowej ustawy tembardziej da się we znaki młodzieży uniwersyteckiej Jagiellońskiej, której znaczna większość, jak to powszechnie wiadomo, w opłakanych stosunkach materialnych się znajduje i jest zmuszona w czasie studiów na utrzymanie własną zarabiać pracą,

zastrzegając się stanowczo przeciwko podejrzeniu, jakoby chcieli się usunąć od ponoszenia ciężarów służby wojskowej, a pragnąc tylko, aby ta służba nie uniemożliwiła jej w przyszłości spełnienia innych, równie ważnych wobec państwa i społeczeństwa obowiązków, — ufna w przychylność i ojcowską opiekę reprezentantów kraju, znosi do Świątyni Koła polskiego prośbę:

o wpłynięcie na zmianienie i złagodzenie dotychczasowych paragrafów wniezionej ustawy i o przedłożenie tej petycji Wysokiej Izbie.

(Następują podpisy).

Bank ziemski w Poznaniu.

„Dziennik Poznański“ pisze:

Wielostronne zapytania zniewalały nas do zająć się na chwilę przedmiotem, który z natury rzeczy nie powinien zajmować miejsca w pierwszych łamach pisma politycznego. Jednakże ponieważ zakrój Banku ziemskiego pierwotnie nie był niewątpliwie charakter polityczny, wielu jest takich, którzy oświadczyli się nie mogą z nowymi jego szatami — czysto-ekonomicznymi, zamiast do biura bankowego, pukają o informacje do redakcji.

Jedni chcą wiedzieć, dla czego nowa dyrekcja nie pisze odezw, lecz tak cicho się zachowuje, jakby usnęła.

Drudzy, którzy dostrzegli odezwę tej dyrekcji z dnia 15 z. m., dziwią się, że odezwa tak sucha i blada, tak mało przemawiająca do uczuć narodu.

Inni znów wręcz przeciwnie oskarżają tę odezwę, że jest krokiem niezgrabnym, że sama denuncjuje nas wobec Niemców, że rozbiiera sprawy familijne publicznie i t. p.

Większość zaś krytykuje nową dyrekcję, że siedzi beczynnie w biurze, zamiast brać się do czynu, że po niej właśnie spodziewano się nadzwyczajnej energii, a tymczasem zawiadano się i t. d.

Jakkolwiek nie jesteśmy wtajemniczeni w interesy Banku ziemskiego, jednakże uważamy, że położenie rzeczy pod żadnym względem nie usprawiedliwia powyższych zarzutów.

Bank ziemski założony pierwotnie z kapitałem zakładowym trzech milionów marek, jako instytucja ratunkowa przeciw zamysłom komisji kolonizacyjnej — po dwuletnim doświadczeniu powiadziła sobie:

przeciw stu milionom nie można walczyć trzema milionami;
miliony zużyte walczyć z rządem byłoby pod względem ekonomicznym stracone;
na taki eksperyment finansowy biedne nasze społeczeństwo nie stać;
nie możemy się zdobyć nawet na zebranie trzech milionów;
a zatem Bank ziemski w pierwotnym swoim założeniu nie ma racji bytu.

Natomiast założyciele Banku ziemskiego rozważają:

że gospodarstwa folwarczne w naszej dzielnicy w ogóle upadają;

że gospodarstwa włościańskie mają nie tylko

większą siłę oporu przeciw kataklizmowi gospodarczemu, ale nadto

że w ich rozwoju odpowiednim leży sposób właściwy uzdrowienia stosunków naszych rolniczych;

że ludność wiejska ma i rozum, i wolę, i kapitały odpowiednie, aby pomnożyć ilość gospodarstw włościańskich;

że atoli nie znajdując okazji nabycia własnego gruntu, chłop skłania się albo do emigracji albo do rozrzutności;

zważywszy to wszystko, założyciele Banku ziemskiego postanowili na posiedzeniu z dnia 14 września br. zebrane dotąd pieniądze w ilości 1,200.000 m. zużytkować na założenie instytucji, która, zatrzymując firmę „Banku ziemskiego“, zresztą zajęła się wyłącznie taką pracą finansową, jakaby zadość uczyniła potrzebom wyjaśnionej powyżej sytuacji ekonomicznej.

Z tego wynika zmiana ustaw w tym kierunku, iż w zakresie działania Banku wchodzić będą wszystkie te czynności, których następstwem jest pomnożenie ilości jednostek gospodarczych, czyli parcelacja — i w pojedynczych przypadkach zastępowanie gospodarzy słabych przez gospodarzy ekonomicznie silnych, czyli pośredniczenie w sprzedawaniu lub dzierżawieniu ziemi.

Odpowiednio do tych zadań wybrano nowy zarząd, będący wyrazem określonych tendencji.

To wszystko p. dr. Kalkstein wyraził dobitnie na posiedzeniu konstytuującym w odczytaniu przez siebie programu, a wydrukowanym w „Ziemi w Dzienniku Poznańskim“ z dnia 16 września b. r.

Zarządowi nie pozostawało nic innego, jak zawezwać w myśl litery prawa wszystkich tych, którzy pieniądze do Banku ziemskiego złożyli, aby sankcjonowali powyższe zmiany. Dzieje się to zaś w ten sposób, iż wszyscy subskrybenci odbierają arkusze drukowane podwójnie, z prośbą, aby w właściwym szematcie swoje podpisy podwójnie umieścili; jeden bowiem podpis musi być złożony w sądzie handlowym, a drugi arkusz z podpisem zostaje w Banku. Dawniejsze zaś podpisy na starych arkuszach unieważniają się i nie mają już dziś żadnego znaczenia, co jest rzeczą bardzo naturalną wobec faktu, że pierwotne założenie Banku z jego zadaniem i trzema milionami marek dziś już nie istnieje.

Termin do zebrania tych podpisów wyznaczył zarząd do 1 lutego; termin krótki, dowodzący słusznym zaufaniem do naszego społeczeństwa, że nie zaśpi gruszek w popiele. Do 1-go lutego zatem wszystkie podpisy muszą być podane do rejestru handlowego, a subskrypcja będzie zamknięta.

Do tej pory Bank rzeczywiście aktywnie rozwijać nie może, więc z tego względu życzyć należy, aby wszystkie podpisy jak najprędzej wpłynęły. Tymczasem zarząd może zajmować się sprawami przygotowawczymi, co też — jak słyszymy — uskutecznia; przedewszystkiem zaś chłodzić musi zarząd koło zebrania jak najliczniejszej podpisy. Ilość ich jak największa leży równie w interesie Banku, jak i ogółu, chociażby już dla tego samego, że Bank ściągając najwięcej tylko czwartą ratę, to jest 250 marek na każdą akcję, tem później będzie zniwolon do ściągania dalszych rat, im większa będzie ilość subskrybentów.

Wśród tych czynności znajdujemy, że zarząd Banku ziemskiego ma zupełną służsność, iż nie zwąza bynajmniej na różne zaczepki, lecz cicho pełni swoją powinność.

Ogłoszając raz wobec akcyjaryszu Banku i publicznie swój program, słusnie czyni, iż nie rzuca się na żadne reklamy. Zarząd wie, że nie reprezentuje instytucji politycznej, lecz ma na oku wyłącznie cele ekonomiczne i dlatego pomimo zainteresowania się Bankiem ziemskim szerokiej publiczności umie się zachować w granicach przyjętych przez instytucję finansową.

Słowem, obserwując rozwój czynności Banku ziemskiego z różnych stron, nie wahamy się dać wyraz przekonaniu, że przyjęcie do skutku tej instytucji jak najlepsze rokuje nadzieję. Nie wątpimy przeto, że liczne zastępy naszego społeczeństwa podążą jeszcze w ostatniej chwili przyłożyć rękę do wykonania tego ekonomicznie wielce doniosłego dzieła.

Ziemia polskie.

Jakie przeszkody czyni rząd pruski nawet najlegalniejszym usiłowaniom polskim i to na polu ekonomicznej pracy — dowodem procesa, wytoczony dr. Kalksteinowi i członkom spółki rolniczej w Stanisławiu o nieprawne rozpoczęcie kolonizacji.

O przebiegu tego procesu otrzymał „Dziennik Pom. z Prus Zachodnich“ następujące sprawozdanie:

W lipcu b. r. wytoczono p. dr. Kalksteinowi i towarzyszą mu wniosek królewskiej prokuratury proces o przestępstwo z §. 20 prawa z d. 25 sierpnia 1876 r. Oskarżenie opiewa, że p. dr. Kalkstein z towarzyszami w dniu 30 października 1887 r. rozpoczął zakładanie kolonii w Stanisławiu, zanim do tego uzyskał pozwolenie od kompetentnej władzy. W terminie d. 10 sierpnia b. r. przed sądem ławniczym w Świeciu, na który wszyscy oskarżeni się stawili, atwierdzono przez świadków i z akt sądu handlowego w Świeciu:

1) że w dniu 30 października 1887 r. założoną została w Stanisławiu spółka, której celem podług statutu jest nabycie na własność majątku Stanisławia i zagospodarowanie tegoż w parcelach przez członków swoich;

2) że wykonano plan parcelacyjny na karacie Stanisławia;

3) że atoli żadnych budowli na polach Stanisławia dotąd nie przedsięwzięto i że gospodarstwa folwarczne prowadzi się niezmienne dawniejszym trybem.

Pomimo tych zeznań wywołał prokurator, że sam fakt założenia spółki, mającej na celu parcelację Stanisławia, jest rozpoczęciem kolonizacji, że mianowicie przystępowanie członków do spółki zastępuje tutaj kontrakty parcelacyjne, że członkowie statutu są obowiązani do postawienia budynków, a zatem, że do takiego początku w myśl prawa już jest wymagane zezwolenie

władz administracyjnych. Prokurator więc wniósł o karę 50 marek na każdego z oskarżonych.

Sąd jednakże przychylił się do wywodów oskarżonych, którzy się sami bronili, że bez budowy poza obrębem istniejącej miejscowości kolonizacja jest niemożliwa, uznał przeto, że dopiero w przygotowaniu do nowych budowli widzieć można rozpoczęcie osadnictwa i uwolnił oskarżonych od wszelkiej kary.

Przeciw temu wyrokowi królewska prokuratura wniosła 24 sierpnia r. b. apelację, uzasadniając ją jak następuje:

„Wywody w motywach wyroku (zwalniającego oskarżonych) znać nie mogą za słuszne, przeciwnie jestem zdania, że oskarżeni rozpoczęli założeń osady już przez to, iż areał Stanisławia w parcelach przekazywali osobom, które zmuszone są budynki na nich wystawić, chcąc zaprowadzić gospodarstwo i że oskarżeni zapewnili sobie owe osoby przez to, iż tychże sprowadzili do przystąpienia do spółki, wskutek czego kontraktem związani już byli. Ustawy spółki zastępują dla właściciela kontrakt kupna pomiędzy nim a nabywcami parcel, których tradycja później nastąpić miała. Oskarżonym nie wolno było przedsięwziąć tych czynności, gdyż nie posiadali przepisanej w § 18 prawa z dnia 25 sierpnia 1875 r. konsensu od wydziału powiatowego. Wybindowanie mieszkań na pojedynczych parcelach (do czego zresztą potrzebne jest prócz tego pozwolenie władzy miejscowej) przedstawia już skócenie kolonizacji, podczas gdy zawarcie kontraktów parcelacyjnych jest rozpoczęciem kolonizacji.“

Wskutek tego wniosk prokurator o zniesieniu wyroku z dnia 10 sierpnia, uwalniającego oskarżonych.

Dnia 22 b. m. wszyscy oskarżeni stawili przeto powtórnie przed izbą karną w sądzie grzydzickim. Obecny był pierwszy prokurator, który nie doruciwszy do poprzednich wywodów, nie nowego, powtórzył tylko wniosek wymierzenia kary 50 marek na każdego z oskarżonych.

W obronie swej wywołał p. dr. Kalkstein co następuje:

„Paragraf 13 prawa z dnia 25 sierpnia 1876 roku tłumaczy wyraźnie, co jest osadą: jest nią wystawienie albo urządzenie budynków mieszkalnych poza obrębem istniejącej miejscowości. Kolonią zowie się większa ilość pojedynczych osad. Rozpoczęcia przeto osadnictwa dopiero ten, kto zaczyna budować domy mieszkalne poza obrębem istniejącej miejscowości. Czynności przygotowawcze, jeżeli w ogóle zachodzą, mogłyby w myśl prawa być uważane chyba jako zamiar; zamiar zaś przestępstwa podług prawa karnego cesarstwa niemieckiego nie podlega karze.“

„Obecny przypadek natomiast nie ma nawet znamion zamiaru; bo chociażby ze założenia spółki wynikało postanowienie przedsiębiorców założenia kolonii, jednakże nie zasła żadna czynność, która by zawierała początek wykonania zamierzonej kolonizacji. W utworzeniu spółki znależ nie można w myśl prawa kolonizacyjnego żadnych cech osadnictwa.“

„Spółka bowiem mogłaby ewentualnie, jeżeli konsensu kolonizacyjnego nie uzyska, członkom swoim przekazać parcele do zagospodarowania, tychże bez prawa wybudowania na nich mieszkań; mogłaby parcele przekazywać członkom takim, którzy już mają budynki na sąsiednich gruntach; mogłaby dalej członkom swoim mieszkania urządzić lub pobudować w obrębie istniejących folwarcznych zabudowań; w końcu mogłaby spółka przez administrację prowadzić nadal dotychczasową folwarczną gospodarkę.“

„Ze spółki zatem nie wynika bynajmniej konieczność, a tem mniej początek kolonizacji. Biorąc zresztą rzecz rozsądnie, to nawet plan kolonizacyjny, jakiego wymaga §. 18 prawa, nie może być wykonany bez przygotowań i prac przedwstępnych, za które obecnie władze pragną ukarać.“

Sąd, badając sprawę, skonstatował specjalnie, że miejsce zabudowań folwarcznych jest tak obzerne, iż na niem mogłoby się pomieścić ewentualnie mieszkania dla kilkudziesięciu nowych rodzin. Również zauważył sąd, że chyba dopiero wtedy, skrobyłby nastąpiło przepisanie tytułu własności Stanisławia na imię spółki, mogłaby zachodzić kwestya, czy to uważaniem ma być za początek kolonizacji. Ponieważ to jeszcze nie nastąpiło, nie znalazł sąd żadnych karygodnych znamion rozpoczęcia osadnictwa. Z tych powodów odrzucił apelację prokuratury i koszt nałożył kase państwa.

W sprawie tej możebną jeszcze jest rewizya, ale spodziewać się należy, żeśmy się doczekali ostatniego już aktu.

Mowa p. Władysława Czajkowskiego

w sprawie ustawy o ojcowskich włościańskich, na posiedzeniu Izby poselskiej Rady państwa z d. 24 listopada b. r.

Nietylko ja, lecz także wielu innych członków tej Izby zrobiło spostrzeżenie, że cała dyskusja przybrała charakter zawistny (poprzedni mowa poruszył sprawę Rogla. *Przyp. Red.*) i że poruszone są kwestye polityczne, które wcale do rzeczy nie należą. Kręćmy się ciagle koło zasad liberalizmu i konserwatyzmu. Po naszej stronie tymczasem atoją liberalni mężowie nauki i wiedzy. I tak cytuję tutaj Roberta Mohla, który rozdrabnianie gruntów nazwał „rakiem toczącym społeczeństwo“, cytuję Humboldta, cytuję waszego patriotycznego ministra Steina i męża nauki Waryńskiego Steina (*Turk: bardzo słuszenie*). Ostatni z nich mówi o spuściźnie włościańskich (*cyta*): „Wyższa natura rzeczy jest właśnie tutaj, pomimo wszelkich formalnych wymogów prawnych, niemożliwość. Żąda ona i będzie wiecznie żądać, aby w wyższym ogólnym interesie ponoszono ustawiczną ofiarę z formalnego prawa jednostki.“ (*Bardezo słuszenie! a prawicy*).

Strącenie jednej trzeciej części wartości zagrody na korzyść głównego spadkobiercy jest przypuszczalne tylko w wyższym, ogólnym celu. Chcemy tutaj wytworzyć jak najwięcej niezawisłych zagród włościańskich. Słowo „średnia“ lub „mała“ zagroda nie wyjaśnia pojęcia rzeczy. W pojęciu ogólnem jest zagroda włościańska pod względem gospodarzem niezawisła, samoisnąca, zdolna do utrzymania potrzebnego inwentarza, zdolna utrzymać wieśniaka na niezawisłym stanowisku. Im więcej zatem niezawisłych zagród, tem więcej niezawisłych wieśniaków. (*Bardezo słuszenie! a prawicy*).

Jeżeli się o tem zapomina, to dąży się do obliczenia kwadratury koła. Na takim stanowisku stanął szanowny dep. Kronawetter. Chce ciągle dzielić grunta i mimo to mieć niezawisłych wieśniaków (*Śmiech a prawicy*), podczas gdy sam udowodnił, że wieśniak, mający drobny udział w ojcowiznie, staje się parobkiem (*Bardezo słuszenie — a prawicy*).

Pod względem formalnym jest wolność podziału wiekistą i nieskończoną, w rzeczywistości jednak nie; na jednej mili kwadratowej można tylko pewną liczbę niezawisłych rolników pomieścić. Jestto interes wyższy, i w tym wyższym interesie głosowałbym za strąceniem 1/3 części, co przecież dotyczy równości obywatelskiej. Wyższy interes jednak nie na tem nie zyska jeżeli spadkobierca natychmiast po objęciu ojcowizny rozdzieli ją na parcele i sprzeda.

Jeżeli więc z czystym sumieniem głosować mam za tym paragrafem, to muszę odpowiedzieć przedtem na pytanie wstępne: czy jest rekojmia, że te zagrody, ta podwalina włościańskiej wolności, zaraz po objęciu ich w posiadanie, nie zostaną zniszczone? I tutaj spostrzegam niezaprzeczalny związek z § 17. Pytanie co do kompetencji Sejmów nie tu należy, ale niech mi teraz wolno będzie wciągnąć w dyskusję zasady bezwarunkowej wolności dzielenia. Ja pojmuję ograniczające przepisy tej ustawy i całą tę ustawę jako atom w wielkiej, a znanej kwestyi urzuchomienia gruntów (*Mobilisierungsfuge des Bodens*), która mieści się znowu w wyższym ogólnym pytaniu, czy i jakby cywilno-prawną wolność pogodzić można ze społeczno-polityczną koniecznością.

Gdybym na to pytanie odpowiedział ze stanowiska dep. Kronawettera: „laissez faire, laissez passer“ to całosć rozsypuje się w gruz; atoli gdyż uznam, że ta teoria nie jest jednak nad wszelką wątpliwość wyższa, ponieważ jest zbyt idealną i tylko wśród istot doskonałych zastosowanie znaleźć może, tutaj jednak na ziemi częściowo posiadłości gruntowej. Na innem polu przywraca teoria naturalnego przebiegu rzeczy równowagę, lubo posługując się heroicznymi i nieładnymi środkami. Gdzie jednakże, jak we Włoszech, skutkiem zawieszania nadanej wolności podziału gruntów równowaga posiadłości została zwichnięta, gdzie wieśniacy całą wartość gruntów wydali w ręce kapitalistów, tam przez wieki panująca zasada „laissez faire“ nie wystarczała, aby równowagę przywrócić.

Logicznie zatem rzecz biorąc, są tylko przepisy ograniczające na tem polu przypuszczalne. Sprawodawca mniejszości słusznie twierdził, że zadość jest jeszcze wiele ankiet i próbnych doświadczeń; zgadzam się zupełnie z tem zapatrywaniem, tylko pozostawiam Sejmowi zwolnienie tych ankiet.

Referent mniejszości rozwiązał to zagadnienie także ze stanowiska umiejętności, sądząc, że przyczynę tego szukać należy na gruncie ekonomicznym. Tak zaiste, przyczyna leży w charakterystycznych społecznych stosunkach, a nie w wolności podziału własności gruntowej. Rozdrobnienie, pochtanie zagród przez inne czynniki, jest znamiem choroby. Sprawodawca mniejszości ma najzupełniejszą służsność, mówiąc: „potrzeba wzmocnić stan włościański, aby mógł przeciwnościom stawiać czoło, wtedy nie będziemy potrzebowali osobnych ustaw; wieśniacy sami sobie dadzą rady“. To wszystko dobrze, ośmielę się jednak jedno zauważyć. Aby wzmocnić siłę rolnika podupadłego, że takim jest, sam! panowie przyznaliście — na to potrzeba wiele czasu, a czy się cel osiągnie, tego mi nikt nie zagwarantuje. Czy tymczasem nie sądzą stosunki podobne jak we Włoszech, (*bardzo słuszenie a prawicy*) gdzie, jak wspominałem, wieśniacy stracili grunt pod nogami, i gdzie wolni, na gruncie osiedli rolnicy już prawie wymarli; — to pytanie. — Cóż pomogą najradzykalniejsze wtedy środki, gdy pacjent ducha wyzionął. (*Bardezo dobrze a prawicy i se skrujnie lewicy*).

Przytaczano tutaj — zdaje mi się, że uczynił to p. Polak — jako przykład górną część Karyntyi i Francye, że wolność podziału nie wyrządziła tam szkody, lecz owszem okazała się pożyteczną. Służę panom na tej drodze przykładów i spokojnej analizy. Pozwolicie panowie, że będę zwięzły, choć zacznę od starożytności (*Dokoń. nast.*).

Z Rady państwa.

Wiedeń, 30 listopada.

(†) Prezydent Smolka otwiera posiedzenie o godz. 11 min. 30.

Minister handlu Bacquehem odpowiada na interpelację Siegmunda i tow. w sprawie braku dostatecznej ilości wagonów na węgle na kolejach skarbowych. Minister tłumaczy chwilo wy brak wagonów niespodziewanie wielkim wzrostem zboża, nagłą większą potrzebą materjału opałowego skutkiem wczesnego zimy, nadto rozpoczęciem kampanii cukrowniczej. Rząd popierał zarządy kolejowe, ilekroć rozchodziło się o zwiększenie parku kolejowego; w ostatnim roku sprawiono 1354 wagonów towarowych, z tych 1010 wagonów na węgle.

Wpłynęło przedłożenie rządowe w sprawie projektu budżetu na pierwszy kwartał 1888; rząd domaga się upoważnienia do pobierania bezpośrednich i pośrednich podatków wraz z dodatkami przez czas od 1 stycznia do końca marca 1888 r.

Z porządku dziennego przechodzi Izba do dalszych obrad nad § 17 ustawy o spadkach włościańskich.

Dep. Neusser upatruje w § 17 przeszkodę w przejściu całej ustawy. Wolność podziału gruntów nie okazała się wcale szkodliwą; mowa wnosi odrzucenie § 17. Dep. Pattai nie uważa posiadłości nieruchomej za własność jednostki, lecz za własność całej rodziny. Nie można więc spadkobiercom dawać prawa dowolnej rozporządzalności takim mieniem. Spadkobierca winien być jedynie za użytkującego uważany. Mowa roztrząsa następnie pytanie, czy do uchwalenia

§ 17 potrzeba 2/3 większości Izby. Nie widzi on w tym paragrafie zmiany ustawy zasadniczej państwa, lecz tylko deklarację, że Sejm krajowy mają być upoważnione do orzeczenia podzielnosci gruntów, deklarację, która zwykłą większością uchwaloną być może. Be §. 17 byłaby cała ustawa niepełna. Mowa zwraca się przeciw zysdom i party socjalno-demokratycznej, wzywa wreszcie szlachetnie, aby objęła przodownictwo w ruchu reformistycznym, w przeciwnym bowiem razie straci raz na zawsze naczelne swoje stanowisko. Mouarchia nie może się oprzeć na rozdrobnionem społeczeństwie. Mowę Pattai oklaskiwali antysemita, klerykalni i Czesi.

Menger zarzuca poprzedniemu mowie, że teoria jego krępuje własność ruchomą. Zwiększając liczbę wydziedziczonych, naraża się państwo na silne wstrząśnienia, a postępowanie takie jest tylko pozornie konserwatywne, jako wynik doktrynerskiej reakcji, do której dąży Pattai.

Partya liberalna jest zdania, że ustawa ta więcej sprawi złego, niż dobrego. Ustawa wywoła w rodzinie wieśniaczej niezadowolenie i starcia. Byłoby więc wskazane, zwołać przedtem ankietę.

Po przemówieniu Gregorcia i Moscona przerwano obrady. Następne posiedzenie jutro.

Przegląd polityczny.

Kraków, 1 grudnia.

Do N. fr. Presse donoszą z Lwowa: „Wydział krajowy na kilku posiedzeniach zajmował się wniesionym przez referenta dra Wereszczyńskiego projektem zniesienia prawa propinaceji, który należy uważać jako kombinację projektu, wniesionego przez rząd, z projektem p. A. Brahmowicza. Prawo wyszynku napojów propinacyjnych w całej swej rozciągłości ma przejść od 1 lipca 1889 wyłącznie na kraj. Właścicielom propinacyi przyznanoby wynagrodzenie w 4/5 procentowych zapisach dłużnych. Umorzenie tych zapisów dłużnych nastąpiłoby w przeciągu 32 lat. Zarząd dochodów propinacyjnych objęłaby krajowa dyrekcja funduszu propinacyjnego (tj. Wydział krajowy). Postanowiono, projekt Wereszczyńskiego jako projekt Wydziału krajowego wnieść z pewnemi zmianami do Sejmu, wprzód jednak porozumieć się w tej sprawie z rządem. Namieśnik hr. Badien udaje się pojutrze (d. 2-go grudnia) do Wiednia, aby w sprawie wykupu propinacyi konferować z ministrami. W kilka dni później będą powołani do Wiednia marszałek hr. Tarnowski i członek Wydziału dr. Wereszczyński dla rokowań z rządem w tym przedmiocie.“

Jeżeli doniesienie powyższe jest prawdziwe, to nowy projekt Wydziału krajowego byłby zasadniczo zgodny z rządowym, przenosi bowiem propinację na kraj, a różni się dłuższym okresem amortyzacyjnym, przyjmując lat 32, gdy rząd przyjmował 22 lat. Ale właśnie ów punkt zasadniczy, owo szynkarstwo krajowe, to był główny kamień obrazu dla większości postów — i jest rzeczą bardzo wątpliwą, czy się w tym względzie opinia Sejmu tak łatwo zmieni. Protekt zatem natrafi z pewnością na bardzo znaczne trudności.

Z Rady państwa.

Na posiedzeniu komisji budżetowej w piątek wystąpił dep. Gniewosz z interpelacją do obecnego na posiedzeniu ministra Taaffeego, w sprawie przecięcia gmin przez „poruczonego zakres działania“ i reformowania należytego spisów ludności. Przecięcie gmin wzrasta, poruczonego zakres działania jest dla nich wielkim ciężarem. Miasta i wieś mają już w własnym zakresie tyle do czynienia, że ledwie tym obowiązkiem poddać mogą; każde ministerstwo tymczasem nowe czynności gminom przydziela. Mowa wnosi rezolucję w kierunku zmniejszenia agend w poruczonego zakresie działania. Przy spisach ludności potrzeba dodać więcej rubryk, któreby dostarczały materjału statystycznego dla ustawodawstwa społecznego i zagadnień ekonomicznych. Minister Taaffe zapewnia, że widzi sam dobrze przecięcie gmin i podnosi to przy różnych sposobnościach. Aby temu zaradzić, muszą niektóre ustawy, zwłaszcza co do poruczonego zakresu działania, stanowczo ulec zmianie, a przy tem jednak musiano by także zakwestyonować autonomię gmin. Przecięciu gmin zarządziłoby się najlepiej przez łączenie ich w gminy polityczne; gminy jednak są temu niechętne. Administracya państwa poparłaby takie usiłowania.

Sprawy, w poruczonego zakresie gminom powierzone, muszą być przez nie załatwiane; gdyby im zostały odjęte, trzeba by na wykonywanie tych obowiązków nowe potworzyć organa. Minister zwała więc w przecięciu gmin także na wydziały krajowe. Co do powiększenia listy rubryk przy spisach ludności, to rząd uczyni w tym względzie zadość wymaganiom statystyki.

Dep. Bareuther wykazywał, że ustawa policyjna z roku 1854 jest w sprzeczności z zasadniczą ustawą państwową. Według tej ustawy może dyrekcya policyi we wszystkich dotrzeć się demonstracyi i jako taką karać. — Taaffe odpowiedział, że rząd zastrzeżuje się obecnie wypracowaniem nowej ustawy karno-policyjnej. (Najwyższy czas! *Przyp. Redak.*)

Następnie wywiązała się dyskusya o amowanie swobody w wywieszeniu chorągwi o barwach niemieckich z roku 1848. Na wniosek sprawozdawcy komisji sprawozdanie obejmuje poruszone przez Gniewosza myśli.

Dzisiaj mają skończyć się obrady izby nad ustawą włościańską; w razie potrzeby ma izba odbyć dwa posiedzenia.

Nowa pożyczka rosyjska.

Now. Wremia pisze z powodu nowej pożyczki rosyjskiej:

„Nie stawiając nawet prognozy, na przyszłość, trudno nie radować się, że mamy już źródła po Berlinie i to jeszcze na niższy procent. Z tak korzystnych warunków finansowych Rosji nie udawało się korzystać od czasów Mikołaja I. W ten sposób, jeżeli pożyczek

i konwersya udadzą się, że zaprowadzą one znaczną oszczędność w budżecie państwowym. O powodzeniu nowej pożyczki wątpić nie można. Emisya, jaką powiadają nastąpi za granicą i 10—15 dni w Petersburgu. po cenie około 86% w złocie. Cyfra ta pokazuje, że syndykat, który przyjął pożyczkę, zadawalna się umiarkowaną na swoją korzyść prowizja...

Cena 86 pre. ustanowiona została zgodnie z kursem poprzednich naszych pożyczek w Paryżu. Nasza 4 pre. pożyczka, która przed pół rokiem stała w cenie 78 pre., dziś przewyższyła już 86 pre., dając kapitalistom francuskim znaczne zyski, lecz i ta ostatnia cena jest zbyt niska, albowiem chociaż stawia nasz kredyt nieco wyżej od węgierskiego, jednakże nie zrównoważa go z austriackim. A już wątpić chyba nie można, że nasze położenie finansowe jest bez porównania pewniejsze, niż Austrii. Dlatego też niezmiernie prawdopodobną jest pogłoska, że już teraz banki paryskie mają więcej niż na cały miliard propozycji w sprawie pożyczki rosyjskiej.

Z parlamentu niemieckiego.

Rząd niemiecki przedłożył parlamentowi sprawozdanie z wykonywania ustawy przeciw socyalistom w miastach, w których zaprowadzono tak zwany mały stan obłożenia, a więc w Berlinie, Szczecinie, Frankfurtu, Hamburgu, Altonie, Lipsku i w heskim okręgu Offenbach. Sprawozdanie to dochoodzi w końcu do wniosku, że dalsze utrzymywanie tego wyjątkowego stanu jest konieczne. Wprawdzie przynajmniej do sprawozdania, że stan obłożenia osiągnął skutek, że agitacya skierowana do podburzania mas ludności, została po większej części stłumiona, że przez wydalenie zręcznych agitatorów utrudniono a w części zniesiono organizacyę stronnictwa socyalistycznego, lecz mimo to — tak mówi sprawozdanie — bez przedłużenia tego stanu obłożenia nie można się na razie obejść, bo stronnictwo socyalistyczne ciągle jeszcze istnieje i bez przerwy stara się masę ludności podburzać.

Wobec takiego zapatrywania się rządu znika nadzieja, jaką miało stronnictwo narodowo-liberalne, że rząd da się nakłonić do wstąpienia znowu na drogę zupełnej prawidłowej bez uciekania się do środków wyjątkowych. To rozczarowanie stronnictwa narodowo-liberalnego okazało się na posiedzeniu parlamentu d. 29 listopada podczas rozprawy nad wnioskiem p. Rickerta ze stronnictwa wolnomyślnego, aby rząd wezwał do zaniechania nadużyć przy wykonywaniu tej ustawy przeciw socyalistom. Kiedy w tej rozprawie przytaczano mnóstwo przykładów rażącego nadużycia, szczególnie przy rozwiązywaniu zgromadzeń wyborczych, wówczas jeden poseł ze stronnictwa narodowo-liberalnego oświadczył wyraźnie, że zbadanie tych zarzutów jest konieczne. Wniosek stronnictwa wolnomyślnego odesłano do komisji; sprawa ta przyjdzie więc jeszcze raz na pełne posiedzenie i wtedy pokaże się, czy narodowo-liberalni szczerze pragną zniesienia stanu wyjątkowego.

Z Serbii. Nowa konstytucya.

Skupeczyna serbska miała się zebrać d. 2 grudnia, ale z powodu uniemożliwienia wszystkich dotychczasowych praw wyborczych i rozpisanie nowych wyborów zbierze się dopiero za trzy tygodnie. Aby zapewnić wyborom zupełną swobodę, wyznaczono do każdego okręgu wyborczego po trzech komisarzy królewskich — po jednym z każdego stronnictwa. Stało się tak z woli króla po długiej konferencji z naczelnikami stronnictw z Garaszaninem, Ristissem i Gruessem.

Komisja rewizyjna ukończyła już swoje czynności i wypracowany projekt nowej konstytucyi będzie wkrótce ogłoszony. Wszystkie stronnictwa równo w komisji reprezentowane zgodziły się na wszystkie zasadnicze punkta, jest zatem nadzieja, że nowa konstytucya przejdzie łatwo przez uchwałę wielkiej skupeczyny. Nowa konstytucya zgodnie z demokratyczną podstawą kraju zna tylko jedną izbę poselską, złożoną wyłącznie z posłów wybranych, znosi bowiem dotychczasowe prawo króla mianowania od siebie czterdziestu posłów. Natomiast rozszerza znacznie bierne prawo wyborcze i pozwala wybierać sędziów, profesorów, w ten sposób, uwzględniając inteligencyę, daje rękojmiej, że przyszłe skupeczyny przestaną być zgromadzeniami samych zaszciankowych polityków. Prawo wypowiedzania wojny i zawierania pokoju i traktatów pozostawia konstytucya królowi, ale zaprowadza odpowiedzialność ministrów. Prawo uchwalania budżetu przez skupeczynę i prawo o sobistej obywatelskiej wolności jest dokładnie określone i zabezpieczone. Traktaty, które nakładają na kraj lub na obywateli jakie ciężary, nabierają siły obowiązującej dopiero po uchwaleniu ich w skupeczynie.

Rozuchy w Belgii.

Belgia zaniepokojoną jest obecnie rozruchami robotniczymi w kopalniach środkowej kottłowni, które przybierają coraz większe rozmiary. Zmowa obejmuje obecnie prawie wszystkie główne punkta tej kottłowni. Donosiliśmy już o zajęciach w La Louvière i Morlanwelz; obecnie zmowa szerzy się w okolicach Carnières, Tra-Zegnies, wreszcie w ostatnich dniach wybuchła w Charleroi i Borinage. Obawiają się także, iż lada dzień wybuchnie w Marimont. Robotnicy żądają wszędzie podwyższenia płacy robotczej o 20 pre. Zmowę podtrzymuje nader energiczna agitacya ze strony socyalistów i narchistów, którzy rozchodzą się po wszystkich większych punktach przemysłowych, zasila ją strajkujących robotników środkami pieniężnymi i wygłaszają mowy podburzające. Do La Louvière zwołali socyalisci w tych dniach wielkie zgromadzenie robotnicze, na które przybyło 1500 osób. Znany socyalista Jerzy Defuisseaux wygłosił wielką mowę, wzywając robotników do powszechnej zimy i dowodząc, iż chwila obecna jest nader stosowną do ogólnego powstania robotników belgijskich. Zgromadzenie jednogłośnie uchwaliło powszechną zmwę. Robotnicy wzywają do wspólnego działania robotników francuskich; wezwania to odniosło widok skutku, gdyż według ostatnich wiadomości w północnej Francji panuje także pewne zaniepokojenie pomiędzy robotnikami, tak, iż prefekt de Nord uważał za potrzebne wydać odpowiednie zarządzenia celem utrzymania porządku i bezpieczeństwa, szczególnie pomiędzy granicą a Lille i Avesnes.

Równocześnie w Brukseli odbywają się manifestacye socyalistyczne, które organizuje znany przywódca robotników Verrycken. Socyalisci domagają się na początek powszechnego prawa głosowania, obowiązkowej oświaty i radykalnej reformy stosunków robotniczych.

Z Hiszpanii.

Dyplomatyczne stosunki Hiszpanii zaczęły od pewnego czasu żywiej interesować prasę europejską ze względu na stanowisko, jakie kraj ten zajmie wobec sprzymierzonych mocarstw środkowo-europejskich. Berlin i Rzym usiłują skłonić Hiszpanię do przyłączenia się do ligi pokoju, albo przynajmniej do zajęcia przyjaznego stanowiska wobec przymierza austro-niemiecko-włoskiego. Tymczasem sympatye Hiszpanów zdają się być po stronie Francji. Czytelnicy przypominają sobie głosną sprawę hr. Benomara, b. ambasadora hiszpańskiego na dworze niemieckim, niedawno odwołanego z Berlina. Odwołanie hr. Benomara, który był w Berlinie bardzo chętnie widziany, przypisywano zmagającym się wpływom francuskim w Madrycie i upatrywano w tej okoliczności dowód zasadniczego zwrotu w zagranicznej polityce hiszpańskiej. Tymczasem okazuje się, że hr. Benomar pada ofiarą jedynie wewnętrznych stosunków politycznych, które od czasu rozruchów w Madrycie znacznie się zaoszczędziły. Benomara posadzono, że jeszcze za czasów paowania Alfonsa XII, gdy gabinet liberalny był u steru, miał wydać ważne akta ministerstwa spraw zagranicznych przywódcy konserwatystów Canovasowi del Castillo. Benomar się tego czynu wypiera, Canovas również temu zaprzeczył; mimo to gabinet obecny ma zamiar wytoczyć w tej sprawie śledztwo i wezwać byłego ambasadora w Berlinie przed trybunał lub radę stanu. Konserwatywne dzienniki hiszpańskie upatrują w całym tem zajęciu manewr polityczny obecnego gabinetu, który widząc się zagrożonym przez kampanię konserwatystów, używa tak drastycznego środka celem zdyskredytowania Canovasa w opinii politycznej. Być może, że ostrożny Vega de Armijo, minister spraw zagranicznych wpłynę na zaniechanie tego procesu politycznego wobec widocznych objawów sympatji rządu niemieckiego dla hr. Benomara. Liga pokoju jest zbyt potężną, Hiszpania musi się z nią rachować. Tej ostrożności hiszpańskiego ministra spraw zagranicznych należy przypisać także nominacyę Albaredy na ambasadora do Londynu. Nominacya ta była prawdziwą niespodzianką, gdyż od kilku tygodni już przeznaczono Albaredę na reprezentanta Hiszpanii przy Kwirynale. Vega de Armijo w ostatniej chwili zmienił swe postanowienie, a to z powodu, że Crispi niechętnym okiem patrzy na Albaredę, jako b. ambasadora w Paryżu i znanego przyjaciela Francji. Nie chce przyeznać sobie nowych kłopotów dyplomatycznych, gabinet hiszpański uwzględnił niechęć Crispiego dla Albaredy i wysłał tegoż do Londynu.

Blockada wybrzeży zanzibarskich.

Według doniesień z Zanzibaru do rzymskiej *Ag. Stefani* admirałowie eskadry angielskiej i niemieckiej ogłosili już urzędowo blokadę całego wybrzeża zanzibarskiego. Blockada zaczyna się dnia 2 grudnia. Przywołano broń i amunicję zakazano bezwarunkowo, celem blokady jest stłumienie handlu niewolnikami.

O przystąpieniu innych państw do wspólnej akcji jeszcze nie słychać, dotąd toczą się jeszcze układy. Francya wysłała tam swoje okręty z osobną instrukcyą, dla popierania celów blokady, ale bez wzięcia się do wspólnej akcji — oprócz tego nakazała swoim konsulom w tamtych stronach czuwać nad tem by flagi francuskiej nie nadużywano do przewożenia niewolników.

Niemieckie towarzystwo wschodnio-afrykańskie przygotowuje się teraz pod osłoną tej blokady do zajęcia utraconych pozycji nadbrzeżnych, jeżeli się mu uda otrzymać pożyczkę od cesarstwa w wysokości dziesięciu milionów marek na utworzenie osobnej armii kolonialnej.

Kronika.

Kraków, 1 grudnia

Zniesienie konfiskaty. Z sądu krajowego dla spraw karnych otrzymujemy następujące orzeczenie: C. k. sąd krajowy karny w Krakowie, jako prawy, załatwiając wniosek o. k. prokuratora państwa w Krakowie z dnia 25 listopada 1888 l. 10.197, w którym żąda, aby w myśl §§ 488 i 493 p. k. orzeczenie, iż artykuł wstępny w numerze 270 *N. Reformy* pod napisem Kraków 23 listopada, poczynający się od słów: „Lord Salisbury a koczający się słowy „zgadzić się nie można“, zawiera w sobie przedmiotową istotną występku z § 300 n. k. czeka: odmawia się zatwierdzenia konfiskaty numeru 270 *N. Reformy*, zarządzanej przez c. k. prokuratora państwa w Krakowie w dniu 25 listopada 1888, dla braku przedmiotowej istoty występku z § 300 n. k., a zabrane egzemplarze mają być wydawane zwrocone.

O czem się p. Tadeusz Romanowicz, jako odpowiedzialnego redaktora *Nowej Reformy* zawiadania z tem, że uchwala ta nie jest prawem, albowiem c. k. prokuratora państwa w Krakowie zgłosiła przeciw niej zażalenie.

C. k. sąd krajowy karny.

Kraków, 29 listopada 1888.

Brason.

Wieczór Mickiewiczowski, który odbędzie się w poniedziałek, zapowiada się świetnie pod każdym względem. Działalność komitetu ma zaledwie kilkadziesiąt dni do rozporządzenia. Kto więc nie ma dotąd biletu, a przypominamy, że zaproszeń okazwać nie trzeba bo ich nie rozsyłano, niechaj się spieszy.

Współdział p. Skarżyński, znany w szerokich kręgach śpiewaczki, budzi wielką ciekawość, nie mniej deklamacya p. Felicy Stachowicz Grekowi.

W „Ognisku“. Stowarzyszenie drukarzy krakowskich, odbędzie się jutro w niedzielę uroczysty wieczór ku uczczeniu pamiątkowej rocznicy historycznej 29 listopada, oraz rocznicy zgonu Adama Mickiewicza. Program wieczoru, złożony nader starannie i niezwykle interesujący, obejmuje utwory polskich i ruskich kompozytorów. Początek wieczoru o godzinie siódmej. Przy sposobności zaznaczyć się godzi, iż „Ognisko“ nigdy nie zapomina o obchodach doniosłych rocznic państwowych, a zarząd Stowarzyszenia daje tem dowód, iż rozumie, jak dobry wpływ

wywierać musi krzewienie w sercach swoich członków i ich rodzin cześć dla świętych wspomnień narodowej przeszłości.

Wydział Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych we Lwowie wniósł do tutejszej Rady miejskiej ponowną prośbę o przyznanie prawa obieralności na członków tejże Rady, nauczycielom tutejszych szkół średnich. Pierwotna prośba, wniesiona jeszcze w dniu 17 listopada 1884 r., nie została dotychczas stanowczo zatwierdzoną.

Jak wiadomo bowiem §. 30 obecnego tymczasowego statutu gminy miasta Krakowa wyklucza nauczycieli szkół średnich od prawa obieralności. Wykluczenie zaś to jest dla nauczycieli tem boleśniej, że tak ustawa gminna galicyjska, jak również i statuta gminne miasta Lwowa i innych miast narchib, przynajmniej prawo obieralności do Rad gminnych i miejskich nauczycielom szkół średnich, a przyszła im również prawo obieralności na członków Sejmu krajowego i Izby deputowanych.

Powodem wykluczenia tego przy układaniu obecnego statutu była to okoliczność, że w owym czasie językiem wykładowym w gimnazjach był język niemiecki, a profesorami byli w większej części ludzie językiem polskim nie władający i ze stosunkami kraju i gminy nie obeznani i nie związani. Obecnie jednak powód ten odpadł, a stanowisko profesorów szkół średnich jest podobnie, jak i stanowisko profesorów uniwersytetów i akademii technicznych niezależnem i nie stoi z interesami gminy w żadnej kolizji. Udzieli ich zaś w Radzie miejskiej byłoby również i z tego względu pożądanym, że Radzie miejskiej przysługuje pewien wpływ na stosunki naszych szkół średnich, przez tak zwaną deputacyę gimnazjalną.

Byłoby zatem nader pożądaną rzeczą, by Rada miasta miała bezpośredni związek z temi szkołami, co dałoby się bardzo łatwo skutecznie nie przez to, gdyby reprezentanci tych szkół, zasiadając w Radzie, mogli w każdej chwili udzielać potrzebnych wyjaśnień i bronić interesów i potrzeb szkolnych.

Sprawa ta jest w związku z projektowaną zmianą statutu miejskiego, ku czemu wybrana została z łona Rady osoba komisyja.

Specyalny kurs rysunkowy dla nauczycieli, w tutejszej szkole przemysłowej się odbywający, oryginalną sła metodą uczenia się posługując, skoro ćwiczenia rysunkowe po za szkołą tak wybitną odgrywać rolę. W ostatnich bowiem dniach odbywały się kilkakrotnie wyieczki uczęszczających na ten kurs, którzy pod kierownictwem profesorów w kościołach na Zamku i maryackim ćwiczyli się w zdej-mowaniu ornamentów płaskich, jakich w świątyniach tych mnóstwo, i to najwykwintniejszej formy, znaleźli mianowicie — dalej robili geometryczne i architektoniczne zdjecia ładniejszych pomników i nagrobków na cmentarzu krakowskim.

Wszystko to świadczy, że nauka na tym kursie nie odbywa się według zwykłego u nas, a skostniałego szablonu najdawniejszej daty, lecz że dążą tam obok wyrobienia rysunkowego, a do rozmaitych potrzeb poszczególnych gałęzi przemysłu dostrójnej wprawy, także do rozszerzenia pojęć we wszystkich kierunkach, w jakich racjonalnie prowadzona nauka rysunkowa i dała tylko może.

Szczegółową ocenę prac funkcjonantów, dokonanych dotąd w pierwszej połowie tego kursu, która się z dniem 15 grudnia kończy, jakoż do osłości takiego kursu dla naszego kraju zostawiamy sobie do osobnego lahowego artykułu. Tu tylko nadmienić jeszcze musimy, że uczęszczający na ten kurs nauczyciele, niezmordowaną swoją dotychczasową pilnością i wytrwałością w zupełności odpowiadają zaufaniu, jakie w nich położono, w czem jeden do dwóch więcej, że nasze nauczycielstwo w ogóle obowiązki zawodu swojego z całem poświęceniem spełniać chce i umie, byle warunki, wśród jakich pracuje, z góry powodzenia nie uniemożliwiali.

Posel dr. Ferdynand Weigel zaproszony został na otwarcie sądu obwodowego w Jasle. Dr. Weigel jest honorowym obywatelom miasta Jasła.

P. Albert Wilczyński złożył redakcyi pisma ludowego *Niedziela*, w wydział „Macierzy polskiej“ uchwalił powierzyć kierownictwo tego pisma posłu wi Teofilowi Merunowiczowi.

Ślub. W kościele św. Szczepana na Piasku pobłogosławiony został dziś rano związek małżeński, zawarty pomiędzy p. Gustawem Adamem, urzędnikiem Tow. waz ubezpieczeń w Krakowie, a panną Ludmiłą Banaszkiewiczówną, córką również urzędnika tej instytucji p. Jana Banaszkiewicza.

W Stowarzyszeniu zegarmistrzów, mechaników i t. d. wybrani zostali przewodniczącym p. Limanowski, jego zastępcą p. Jan Poje.

Magistrat wydał odczyt do mieszkańców z prośbą o ofiary na rzecz dotkniętej powodzą i gradami ludności na Bukowinę. Składki przyjmować będzie sekretarz prezydium magistratu p. Kosiński w godzinach urzędowych.

Rozkład biur magistratu w pałacu niegdyś Wielopolskich pozostawia wiele do życzenia, a co najważniejsza nie odpowiada rzeczywistej potrzebie. Od dwóch lat toczą się rokowania, w jaki sposób budować nowe pawilony, czy realność darowaną przez ś. p. dra Andrzeja Rydzowskiego podnieść przez wybudowanie drugiego piętra i połączyć gankami z głównym gmachem itp. W sprawie tej obradował ma temi dniami komisya Budownictwo miejskie do końca br. przedłoży szkice planów i przybliżone kosztorysy.

Z teatru. Dyrekcya teatru korzystając z przybycia do Krakowa pani Felicy Stachowicz, artystki teatru lwowskiego, zaprosiła ją na trzy gościnne występy, które się odbędą we wtorek, w środę i we czwartek. Pani Felicy Stachowicz, wychowanka krakowskiej sceny i ulubienica naszej publiczności, talentem i smutniwą pracą zajęła pierwszorzędne stanowisko na scenie stołecznej we Lwowie. Pojawienie się tej wielce sympatycznej artystki w Krakowie niezawodnie miłym będzie dla naszej publiczności.

Zmiałt zapowiedzianego na jutro „Przeora Panlinów“ powtórzone zostaną „Wakacje małżeńskie“. P. Stachowicz grać będzie w „Właścicielu Kuźnia“, „Myseze“ i „Lenie“.

Kościelni krakowskich kościołów proszą nas o wydrukowanie następującego pisma: „Ważni teraz zwyżczy, że nie tylko kościelni, lecz i inni wyrobni, odbierając zarobek kościelnym, roznoszą opłatki przed świętami Bożego Narodzenia. Upraszamy szan. obywateli, ażeby się raczyli zapłacić roznoszącemu o kartę z pieczęcią parafialną i potwierdzeniem, iż jest rzeczywistym kościelnym. Jeżeli zaś tej karty nie mamy, prosimy opłatków od takich nie przyjmować.“

W sprawie nakładu książek szkolnych. Otrzymujemy następujące pismo: Przeczytawszy w *Gazecie Narodowej* sprawozda-

nie ks. Słotwińskiego i p. Himmelblaua, poczuwam się do obowiązku oświadczyć, iż i ja nie należałem do żadnego grona, któreby zamierzało objąć wydawnictwo książek szkolnych z rąk zakładu Ossolińskich, chociaż życzyłem sobie zawsze tego, aby książki dla szkół ludowych były tańsze. Jestem też przekonany, iż tak poważna i powszechnie szanowana instytucya, jak nią jest zakład Ossolińskich, uczyni wszystko, co jest możliwe, aby to życzenie, objawione zresztą i w Sejmie krajowym, mogło być urzeczywistnione.

Kraków, 30 listopada 1888 r.

Ignacy Żółtowski.

Podobne oświadczenie ogłosili już w lwowskich dziennikach pp. Leon Chrzanowski i dr. Michał Bobrzyński, których nazwiska wymieniono w procesie, jak gdyby w związku z usiłowaniami Himmelblaua.

Wieliczka, 29 listopada. (Koresp. *N. Reformy*). Z powodu przypadającego w dniu 2 grudnia b. r. jubileuszu 40 letniego panowania cesarza uchwaliła Rada miejska m. Wieliczki na posiedzeniu dnia 22 listopada na pamiątkę utworzyć stypendyum w kwocie 150 złr. dla słuchacza Akademii górniczej w państwie austriackim, pochodzącego z Wieliczki.

Z Warszawy. Dzienniki donoszą, iż nagroda w kwocie 360 rubli z prywatnego zapisu ś. p. Józefa Kurjerowa za najlepszy utwór dramatyczny polski w ciągu ostatnich pięciu lat wystawiony na scenie warszawskiej przyznana została dramatowi p. Maryana Jasieńczyka „Lena“. Do komitetu, który przyznał nagrodę, należeli pp. Józef Plebański, J. Kenig, Bolesław Ładnowski, Julian Świąciecki i Władysław Bogusławski.

Z Wiednia donoszą, iż następcą tronu arcysiężki Rudolf zwiadał atelier malarza Tadeusza Adjukewicza i zakupił u niego obraz „Manewry pod Sadową Wisznją“ na gwiazdkę dla cesarza, a prócz tego zamówił portret swój na koniu.

Ze Stowarzyszeń.

— W poniedziałek dnia 3 b. m. o godz. 7 wieczorem odbędzie się w sali nr. 9. Wyższej szkoły przemysłowej, przy ul. Gołębiej niższej na dole pod nr. 20, posiedzenie Towarzystwa technicznego. Porządek dzienny: Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia. Wystawa planów konkursowych na ochronienie imienia ks. Lubomirskiego. (Objasni architekt T. Strzyński). Dalszy tok pogadanki o grzybie drzewnym. Wnioski członków.

— Stowarzyszenie ruskich akademików: „Akademicka Hromada“ w Krakowie odbyło w dniu 14 listopada b. r. walne zgromadzenie. Nowy zarząd Stowarzyszenia na rok 1888/9 składają: prezes Jan Nawrocki, zastępca prezesa Włodzimierz Drodowski, sekretarz Włodzimierz Ławrowski, bibliotekarz Kazimierz Mosiewicz, podsłubi Bronisław Mbowicz, członkowie zarządu: Jan Kolesa, Jan Czackowski, Jakób Nowosiński i Włodzimierz Werbenec.

Podając do wiadomości wynik nowych wyborów, uważa następujący zarząd Stowarzyszenia za rzecz właściwą zdać kilkoma słowami sprawozdanie z działalności, datującej się od chwili zawisania Stowarzyszenia t. j. od czerwca b. r.:

Stowarzyszenie, istniejące od kilkunastu miesięcy, skonsolidowało w sobie dotychczas prawie wszystkich Rusinów-akademików krakowskich w liczbie 50, wliczając w to kolegów narodowości polskiej, którzy wpisali się jako członkowie nadawczyj Stowarzyszenia (w liczbie 5) i prof. dra M. Nowickiego, który pierwszy z grona profesorów wpisał się w poczet zwyczajnych członków naszych.

Główne starania zarządu zmierzają do wewnętrznej organizacji Stowarzyszenia, które dzięki ofiarności członków zostały uwiecznione wale pomyślnym skutkiem. Obecnie bowiem mieści się „Akademicka Hromada“ w wygodnym lokalu (przy ul. Mikołajskiej 15), rozporządza inwentarzem wartości przeszło 120 złr. i daje do użytku członków, oprócz najważniejszych krajowych i zagranicznych dzieł i pism naukowych, także i bibliotekę składającą się z 550 dzieł w 619 tomach, dotyczących w przeważnej części rusko-ukraińskiej literatury. Mimo wielkich wydatków, zresztą koniecznych przy zakładaniu samostanowienia Stowarzyszenia, nie zaciągnął zarząd żadnego długu, lecz owszem stan kasy jest pomyślny.

Obok spraw administracyjnych zwracał pilną uwagę i na moralne korzyści członków, a i w tym razie silnego z ich strony doznał poparcia. Ogół bowiem ruskiej młodzieży akademickiej odczuł głęboko potrzebę tego rodzaju Stowarzyszenia jak „Hromada“ i zbierał się licznie na zgromadzenia, odczyty, dyskusye i próby chóru przez zarząd ogłaszane.

Stowarzyszenie nawiązało stosunki ze Stowarzyszeniami akademickimi: „Akademickie Bractwo“ we Lwowie, „Sojus“ w Czerniowcach, „Sicz“ w Wiedniu; wystosowało memoriał do „Czytelni akademickiej“, tej reprezentantki tutejszej postępowej młodzieży polskiej, która tak szczerze przyjmowała kiedyś Rusinów-akademików u siebie; w końcu na jej zaproszenie wysłano do komitetu zarządzającego wieczorek A. Mickiewicza delegatów, a do Stowarzyszenia „Chór akademicki“ pismo, zapewniające o sympatyi dla tego Stowarzyszenia.

„Akademicka Hromada“ brała żywy udział w tegorocznej wyieczce ruskich akademików w góry łęgowskie, a zbierając przy tej sposobności materialny etnograficzny i lingwistyczny opracowywa obecnie w celu ułożenia terminologii lekarskiej rusko-ukraińskiej. Nadmienić jeszcze wypada, iż prac nad skreśleniem historycznego rozwoju życia akademików-Rusinów w Krakowie jest już na ukończeniu i wkrótce będzie ogłoszoną w jednym z naukowych pism ruskich.

Następujący zarząd uważa sobie za miły obowiązek wyrazić podziękowanie tym wszystkim, którzy go w pracy wspierali. lub w jakikolwiek sposób przyczynili się do dobra instytucji. W pierwszym rzędzie dziękuję zarząd JM. rektorowi prof. drowi Spisowi, byłemu kuratorowi Stowarzyszenia, który tak życzliwie opiekował się „Hromadą“.

— Sprawozdanie z czynności Kółka filologicznego ucznów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie za r. szk. 1887/8. W ubiegłym roku odbyło Kółko filologiczne 2 zgromadzenia walne i 24 posiedzeń zwyczajnych. Przedmiotem walnych zgromadzeń był wybór zarządu, oznaczenie wysokości wkładów miesięcznych i ułożenie programu lektury. Przedmiotem posiedzeń zwyczajnych, odbywających się każdej niedzieli z wyjątkiem ferii akademickich były: A) odczyty, B) sprawozdania z prac filologicznych, C) lektura autorów greckich i łacińskich. A) odczyty. Z zakresu greczyzny: 1. Wstępna wiadomość do Platona Fedona. 2. Zdania u-

cynych o następstwie pism Platona. 3. O Metafizyce Arystotelesa (podług dzieła: *De la métaphysique d' Aristote par J. Barthélemy-Saint-Hilaire*). 4. O stanowisku Platona w filozofii greckiej. 5. Dowody Platona o nieśmiertelności duszy. 6. O własnościach bogów w hymnach homerycznych na podstawie ich epitetów. 7. O astronomii u Greków. 8. Pożalenie miłości u Sofoklesa. — Z zakresu łaciny: 1. O życiu i pismach P. Terentiusza. 2. Zestawienie tematów męskich na u w języku polskim i łacińskim. 3. O języku łacińskich inskrypcji, podług Hübnera *Epigraphik* w Jw. Müllera *Handb. d. cl. Alterthumswiss.* 1885. 4. Stosunek formy *secus do setius*. 5. Historia wymowy w Rzymie. 6. Wstępna wiadomość do lektury *Tacyty Dialogus de oratoribus*. 7. Cyceero jako poeta. 8. Waród jakich okoliczności powstało dzieło Cyceerona *de officiis* i cel tegoż. Razem odczytów 16.

B) Sprawozdania z prac filologicznych. 1. A. Otto: „Die Pflanzenwelt im Sprichwort (Archiv IV. 2.) 2. E. Wölflin: „Die Dissimulation der litteraricannina. (Archiv IV. 1). 3. F. Hartmann: „Über den Coniunctiv der Futura. (Archiv III. 3—4) 4. Deipser: „Über die Bildung und Bedeutung der lateinischen Adjectiva auf-fer und-ger. (Archiv IV. 2). 5. F. Vogl: „In privativum. 3. Laugen: „Über die Construction der verba: uter, fruor, jungor, potior. (Archiv IV. 2). 7. A. Darmsteter: „La vie des mots. 8. Mannhardt: „Die Lupercalien (Studien u. Forschungen zur Sprach- u. Culturgeschichte der germ. Völker). 9. Zawiliński: „Najnowsze wyniki badań nad starożytnymi rękopisami. (Athenum I. 1888). 10. Osthoff: „Die lateinischen Adverbia auf-ter. (Archiv IV. 3—4). 11. Köhler: „Die Partikel ecce (Archiv V. 1). Razem sprawozdań 11.

C) Lektura. Z greczyzny: a) Platona Fedon; przełożono i objaśniono 12 rozdziałów, b) Homera Iliady ks. VI. przełożono, objaśniono i morfologięni rozebrano w 1—20. — Z łaciny: a) Terentiusza Andria; przełożono i objaśniono w 1—450. b) Tacyty *Dialogus de oratoribus*, przełożono i objaśniono 16 rozdziałów.

Do biblioteki Kółka przybyło tomów 7, do czego przyczynił się między innymi kurator Kółka prof. Kazimierz Morawski.

Mianowania. Namiestnik zamianował Jana Tomaszewskiego, asystenta rachunkowego namiestnictwa, przewidywanym koncepcją.

Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował Leopolda Pyrzowskiego, sierżanta 93 pułku piechoty w Märisch-Schönberg, kancelistą przy sądzie powiatowym w Radawie; Emila Domiecha, podoficera rachunkowego I klasy 12 pułku husarów w Gyeónyos, kancelistą przy sądzie powiatowym w Andrychowie; Jana Stolarza, podoficera rachunkowego I klasy przy pułku piechoty nr. 55 we Lwowie, kancelistą przy sądzie powiatowym w Nowym Targu; Leona Franka, podoficera rachunkowego I klasy 30 pułku piechoty we Lwowie, kancelistą przy sądzie powiatowym w Dąbrowie.

Rada szkolna krajowa zamianowała rzeczywistego nauczyciela w Nadwórnie, Michała Garbaka, rzeczywistym nauczycielem kierującym szkołą etatową męską 4-klasową w Nadwórnie; tymczasowego nauczyciela w Hostowie, Grzegorza Feliksa Czyżowskiego, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Hostowie; tymczasową nauczycielką w Witwicy, Emilie Korolównę, rzeczywistą nauczycielką szkoły etatowej w Witwicy.

Odczucia. Cesarz nadał posiadającemu tytuł i charakter rady dworu starszemu radcy skarbowemu i naczelnikowi powiatowej dyrekcji skarbu w Krakowie, Leopoldowi Hayling-Degenfeld, w uznaniu jego długoletniej, znakomitej a bardzo pożytecznej działalności służbowej, krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Składki na weteranów wojsk polskich z r. 1881 w listopadzie i Sprawozdanie miesięczne:

Dochoody: Po 2 złr. pp. Aleksander Gebauer i Kasawery Konopka; 3 złr. N. N.; po 5 złr. pp. Leopold Szumski, Konstantyn Wisniewski, ks. kan. dr. Krakowski, pułkownikowa Będowska i St. Artwiński z Paryża; po 10 złr. pp. Bolesław Jordan i Ant. Kłobukowski; 50 złr. p. Erasm Jerzmański z Nowego Yorku; 500 złr. subwenycja roczna Rady miasta Krakowa; 13 złr. 66 ct. z wieczorku pociągowego w Króćnie przez Administracyę *N. Reformy*. — Razem 615 złr. 66 ct.

Rozchody: Roziano i rozesłano między 54 weteranów, udowodnionych żołnierzy polskich z r. 1881 w oślej Galicyi zachodniej, na zaliczki im na przód, chorym zapomogi 702 złr.; za wykucie i wyłożenie liter na tablicach marmurowych na wspólnym grobie 29 złr.; resztę pp. Trembeckim za ukończeniu wspólnego grobu 375 złr.; naboiestwo 29 listopada, najem pokoju na biuro, niezbędne wydatki biurowe i pocztowe, oświecenie i udekorowanie grobu wspólnego i wieniec 62 złr. — Razem 1.168 złr.

Nieobór 552 złr. 34 ct. pokryty został z pozostałości z roku zeszłego.

Pozostaje na żoździe narodowym 54 weteranów.

Repertor teatru krakowskiego.

W niedzielę 2 grudnia: Po raz drugi „Wakacje małżeńskie“, (*Les vacances de maris*), komedya w trzech aktach Albina Valabregna.

We wtorek 4 grudnia: Pierwszy gościnny występ Felicy Stachowicz: „Właściciel Kuźnia“, komedya w 5 aktach Jerzego Ohnet.

We środę 5 grudnia: Drugi i przedostatni gościnny występ Felicy Stachowicz: „Myaska“ (*La Souris*) komedya w 3 aktach Paillerona.

We czwartek 6 grudnia: Trzeci i ostatni gościnny występ Felicy Stachowicz: „Lena“, dramat w 5 aktach Jasieńczyka.

W sobotę 8 grudnia: „Egmont“, wznowiona tragedia w 5 aktach Goethego, z muzyką Beethovena.

Subskrypcya na Bank Ziemiński.

Komitet galicyjski dla spraw Banku Ziemińskiego w Poznaniu, spełniając uchwałę zjazdu obywatelskiego z dn. 8 października 1887, ogłasza nazwiska osób, które akcy Banku Ziemińskiego subskrybowały i w całości lub częściowo wypłaciły.

(Ciąg dalszy).

W powiecie rohatyńskim (4 akcy): po 1 akcy: A. Krzczonowicz w Boleszowcach, E. Berzewicz w Boleszowcach, J. Tustanowski w Oksze-siechach, Oddział Rohatyński Tow. gospod.

kupuje i sprzedaje krajowe i zagraniczne papiery, akcje, listy zastawne, losy, monety po najprzystępniejszych cenach. Wymienia wylos. papiery, kupony. Dostarcza nowe arkusze kapenowe. Zlecenia wykonania odwrotną poczt.

W znanej KUCHNI LITEWSKIEJ
ulica Floryańska, 15, I piętro.
Dziś w niedzielę o godzinie 10 rano
Flaki po litewsku.
Obiad. Rosół z makaronem, Kapuśniak wołyński, Pieczeń bucharska, Zrazy z kaszą, Skopowa, Wierzbowa, Strudel z jabłkami itp.
Wszystkie potrawy przyrządza się po domowemu i tylko na masło, dlatego kuchnia ta zyskała w krótkim czasie niezwykle powodzenie.
Osobny pokój dla pań.
Zarząd.

Tylko 3 zlr.
najtaniej
Podarek na Boże Narodzenie
(pamiątka po zmarłych!)

Portrety naturalnej wielkości według każdej nadesłanej fotografii. Zadek 1 zlr. Termin dostawy w przeciągu 10 dni. Najwerniejsze podobieństwo poręczono. Fotografia zostaje nieuszkodzona.
Odnaczony zakład artystyczny p. f. **Siegfried Bodascher**
w Wiedniu, II., grosse Pfarrgasse, Nr. 6.

Preparaty odmładzające
nadlekarza sztabowego **Dra Müllera** od wielu lat z wybornym skutkiem używane przeciw wszelkim chorobom nerwów, powstałym z nadużyć młodości, — a osłabieniem zarodowej siły życia i inne słabości za sobą pociągające. Środek wzmacniający siłę mięską wyrobiony i pewny. Cena 3 zlr. 10 ct., pocztą o 25 cent. więcej za opakowanie.
Jedynie w głównym składzie **St. Georgs-Apotheke, Wien, V., Wimmergasse, Nr. 33.**
Skład w Krakowie w aptece **E. Stockmara.** 1376 10 12

Rozwój nabiātu konnemi wózkami do mieszkań P. T. Abonentów.

Zarząd mleczarni EWELINY DOBRZYŃSKIEJ
podaje do wiadomości o otwarciu 8 września b. r. trzeciej filii na Placu Franciszkańskim, 10, 12 września b. r. czwartej filii na Małym Rynku, L. 3.
Nabiał zdrowy, czysty, polecony przez Towarzystwo lekarskie krakowskie, z obrotu Gnojnickiej i Siedziwiewskiej, pozostających pod opieką i kontrolą tegoż Towarzystwa.
Tęże masło deserowe, świeże i kuchenne, sery, miód lipe wy itp. Mleczarnie urządzone na wzór zagranicznych Zakładów, z zastosowaniem wszelkich wymagań higieny i czystości. 1473 16 10
Ceny umiarkowane.

Rozwój nabiātu konnemi wózkami do mieszkań P. T. Abonentów.

Niniejszem mały zaszczyt wiadomości, że nasze rozpowszechnione i z dobroci znane

PIWA
jako to:
„Porter“ (Porterbier) w oryg. flaszach, „Ale“ w oryginalnych flaszach, są do nabycia w składach handlowych pp. J. Miki (Bynek gł.), J. Kosza (ul. Grodzka), J. Jagusińskiego (ul. Floryańska), W. Mikuszewskiego i A. Zygadłowicza (Mały Rynek), I. Szklarczyka (ul. Szczepańska), S. E. Loefflera (ul. Mostowa, L. 6), W. Schuha (Podgórze), M. Meckling (Wola Justowska). 1013 48 56
Z poważaniem
Zarząd browaru arcyksięcia Albrechta w Żywcu.

DROGUERYA J. Wiśniewskiego
magistra farmacji w Krakowie, ul. Stradom, poleca
po cenach fabrycznych
wszelkie towary apteczne, środki uniwersalne, środki kosmetyczne krajowe i zagraniczne, najlepsze perfumy, mydła itd. Główny skład Cognacu prawdziwego, Rumu Jamaiki, herbaty chińskiej, oraz wszelkich bandażi, aparatów, instrumentów opatrunkowych chirurgicznych i skład wód mineralnych.
Również pośredniczy w kupnie i sprzedaży aptek, jako też w udzielaniu kondycji.
Wszelkie zamówienia skutecznie się odwrotną pocztą. 100 46 52

Restauracya.
W nowo wybudowanym dwupiętrowym domu, naprzeciw c. k. Sądu obwodowego w Jaśle, jest zaraz do wynajęcia lokal z 5 pokoi na pierwszorzędną restauracyę.
Sąd obwodowy zostanie otwarty dnia 1 grudnia b. r., a dotychczas jest tylko jedna restauracya w mieście. 2066 3 3
Bliższej wiadomości udzieli budowniczy **Schenk w Jaśle.**

TOWARZYSTWO POWROŻNICZE w Radymnie
Stowarzyszenie zarejestrowane z poręką ograniczoną i subwencyonowane przez Wysoki Wydział krajowy we Lwowie poleca swoje
wyroby powroźnicze
postronki do szli i chomąt, lice, szle parcie i w skórę obszyte, naszelniki z łańcuchami, uździenice, krowiaki i wołowody, linewki, pawężniki do wozów; liny do kafarń, gorzelni, kopalń i ciągnięcia ciężaru; sznury do bielizny, szpagat różnej grubości, gurdy tapicer-skie konopne i jutowe. Hamaki (Hangemathen), sieci różnego rodzaju do rybołówstwa i polowania, sieci na konie (maski) od much.
Na szczególniejszą uwagę zasługują nasze bardzo tanie **chodniki szpagatowe** na schody i korytarze, przewyższające pod każdym względem wszystkie tego rodzaju wyroby fabryczne z kokosu i juty; **paszy maszynowe**, tańsze o 50% od skórzanych a o wiele od nich silniejsze i **gurdy do obijania wózków**, trwalsze od wszelkich tego rodzaju wyrobów koszykarskich.
Oprócz powyższych wyrabiamy wszystko co do zakresu powroźnictwa należy po cenach jak najumiarkowanych.
Cenniki na żądanie darmo i oplatnie.
Dyrektor
Ks. Leon Pastor.

338 10 0

BRONI myśliwskich
MAGAZYN i wszelkich przyborów
BOLESŁAWA GLINECKIEGO W KRAKOWIE
poleca po cenach najprzystępniejszych i sprzedaje pod gwarancją
BRONMYSLIWSKA
z najsłynniejszych fabryk światowych, jako to:
Strzelby systemu Lefauchaux, Lancastrea, Diany, iglicowe Teschnera, Dreyzera i t. p. Sztuce amer. Colta, Express 9, 12, 16 strzałowe, Blocka, Werndla, Buchsflinta Express. Pistolety tarczowe, pojedyncze i pokojowe Floberta. — Karabinki dla strażnicy i polowej. Rewolwery wszelkiej konstrukcji. Proch, siótki, kule ekspansyjne okrągłe i spiczaste.
Niezawodne luki nabojoywe w różnych gatunkach do wszystkich systemów po cenach seise fabrycznych.
Wszelkie potrzeby przyrządy myśliwskie w najwięk. wyborze, oraz przybory uniformowe, szermierki i konnej jazdy.
Łaskawe zamówienia załatwiamy odwrotną pocztą.
Ilustrowane cenniki darmo i oplatnie.

Na św. Mikołaja i Gwiazdkę
29-krotnie premiuowana
na wystawach w Wiedniu, Londynie, Warszawie, Tryescie i t. p.
PAROWA FABRYKA PIERNIKÓW I SUCHARKÓW L. CZYŃSKIEGO W JAROSŁAWIU
poleca w doborowych gatunkach
Pierniki na sztuki od 1 do 10 centów.
Pierniki w paczkach po 5, 8, 15, 20, 25, 50 i 60 ct.
Pierniki królewskie, konfiturami nadziewane, po 20 ct. 1 zlr. 30 cent. i 2 zlr.
Pierniki arcyksiążęce w paczkach po 50 cent.
Rahat (chleb sultanski) pudełka po 30 cent.
Kompletne abecadło z ciastek grymasikowych, pudełko 40 centów.
Sucharki w rozlicznych gatunkach.
Biskwity na sposób angielski wyrabiane, jako to „Albert“, „Spójnia“, „Salonowe“.
Biskwopty deserowe i nadziewane.
Pieczywko w kilkudziesięciu przednich gatunkach do herbaty, wina i t. p.
Figurki piernikowe (na św. Mikołaja) i do ubierania drzewek.
1 Buncik obwarzaneczków (25 sztuk) 10 cent.
Wyroby powyższe w bogatym wyborze są do nabycia we własnych sklepach: w Krakowie, Sukiennica, 23; we Lwowie, Halicka, 10; w Przemyślu, ul. Franciszkańska; w Jarosławiu, ul. Wola, jakoteż we wszystkich znaczniejszych handlach korzen.
Cenniki wysyła fabryka bezpłatnie, wszelkie zamówienia skutecznie odwrotną pocztą.
Wszystkie powyższe wyroby przy dłuższem leżeniu nie czerstwieją i nie tracą smaku. 1886 5 11

C. k. uprzyw. kolej Lwow-sko-Czerniowiecko-Jasska (Linie austriackie.)
Na rok 1889 rozpisuje się za ofertami
Dostawa różnorodnych materiałów
a mianowicie:
Cementu, wapna cementowego, tudzież wyrobów żelaznych, stalowych, metalowych, płóciennych, wełnianych, szmuklerskich, powroźniczych, szczotkarskich, kauczukowych, skórzanych i szklanych, wreszcie tapet, pochodni, tłuszczów, pokostów, barwników i innych wytworów chemicznych.
Oferty, należycie ostemplowane, opieczetowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na różnorodne materiały“, należy wnieść do 12 grudnia b. r. godziny 11 przed południem u głównego Zarządu w Wiedniu (I., Elisabethstrasse, 9), lub Dyrekcyi ruchu we Lwowie, a równocześnie, jednak oddzielnie od oferty, uiścić przy kasie jednego z wyżej wymienionych miejsc, wadium w wysokości 5% wartości oferowanej dostawy.
Wykazy dostawić się mających materiałów, jak również postanowienia licytacyjne mogą być przejrzane w zarządzie materiałów we Wiedniu i Lwowie, lub za uiszczeniem pocztowego przesłane na wskazane miejsce.
Wiedeń w listopadzie 1888 roku.

Rada zawiadowcza.
2116 1

Szpital Elżbiety (Czerwonego krzyża)
I. chrz. oddział 3/1886.
Świadectwo.
Podpisany poświadczam na zasadzie doświadczenia, zrobionego na oddziale chirurgicznym zostającym pod jego kierunkiem, że **Phönix-Spirytus** Altdädtera w tych wszystkich wypadkach, gdzie spirytusowe wycierania są wskazane i gdzie chodzi o wywołanie powierzchownego przekrwienia, mianowicie przy ostrych lub chronicznych reumatycznych bólach stawów, dalej przy zwichnięciach lub złamanach kości. Przy związaniu i zaniżeniu mięśni z powodu długiego noszenia opatrunku ustalającego, z dobrym skutkiem używany przy masażach (mięśniach) — wreszcie lek ów nawet po długotrwałem używaniu nie wywołuje ani różyczki ani zapalenia skóry. 2099 1 12
Budapeszt, d. 17 maja 1888 roku.
Dr. Farkasc László, chef oddziału.

Niezbędne w każdej rodzinie B. Altdädtera „Phönix-Spirytus“.
Zanim wystąpiłem z publicznem ogłoszeniem mego „Phönix-Spirytusu“, dałem takowy do wypróbowania w publicznych szpitalach i w domach zdrowia, dla przy przyniesienia ulgi cierpiącej ludzkości i takowy był używany ze znakomitym skutkiem w chorobach; stał się zatem **środkiem uniwersalnym**, którego znakomitość praktyka puliczna i prywatna uznała, dlatego nie powinno go brakować w żadnym domu. — Mój „Phönix-Spirytus“ bywa używany stale w bardzo wielu publicznych szpitalach jako znakomity środek przy mięśniach (Massage), w bólach reumatycznych, zastarzałym gośćcu stawowym, podagrze, nowralgii, darcu w kościach i mięśniach, postrzałach lechia, bólach w krzyżach, migrenie, nerwobólach, przy zwichnięciach, narosłych kostnowłóknach, stężeniach mięśni i ścięgna, podbiegnięciach krwiaków, obrzmieniach i zmiędleniach. Szczególnie do wzmocnienia i pokrzepienia przed i po długotrwałych nuciących marszach i niewygodach, także w osłabieniach w podeszłym wieku. Wreszcie przy szumie i darcu w uszach, osłabieniu wzroku, bólu zębów i jamy ust, jako woda do ust, przy bólu głowy i do wzmocnienia porostu włosów. Wewnętrznie używa się przy nagłych mdłościach, wymiotach, gnieceniu w żołądku, ziem trawieniu i cuchnącem oddechu.
Cena flaszki 6 zlr.

Jego Królewska Mość z Rumunii
listem swym z dnia 2 czerwca 1886 roku wyraża swe najwyższe uznanie skuteczności mojego „Phönix-Spirytusu“:
Oprócz tego uznali za wyborny środek mój **Phönix-Spirytus**:
Cesarska Mość **Cesarz Rosyjski**.
Królewska Mość **Królowa Angielska**.
Królewska Mość **Król Niderlandzki**.
Królewska Mość **Król Serbski**.
Król. Mość **Król Norwesk**.
Król. Mość **Król Duński**.
Król. Mość **Król Grecyi**.
Jego Świątobliwość **Papież Leon XIII.**
Jego Wysokość **Książę Czarnogóry**.
Dr. Metzger z Amsterdamu i inni.

Centralne biuro wysyłek za poprzed. nadesłaniem pieniędzy lub pobraniem u wynalazcy B. Altdädtera, Budapeszt, Königsgasse, 52.

Oryginalne KALOSZE ROSYJSKIE
w wielkim wyborze, w modnych fasonach, hurtem i częściowo,
po cenach niższych
poleca
MAGAZYN J. Zapłatałskiego
w Krakowie, Rynek, A—B, 36.
Reichenbergskie trzewiki sukienne z flanelą i filcowe, Kamizelki damskie włóczkowe, Kattany dla myśliwych, Pończochy, Skarpetki, Kamazki, Chustki włóczkowe, Rękawiczki trikotowe, wełniane, angielskie, Czapki batorówki i rękawiczki wełniane wyrób krajowy, Plaszcze gumowe od zlr. 4.
Bielizna Dra. Jägera.
Podeszwy filcowe i korkowe para od 10 ct.
Tutki warszawskie „Le Houblon“ 1000 sztuk 1 zlr. 40 ct., w pudełkach 100 sztuk 15 cent. Odsprzedającym stosowny rabat. 2082 1 4

SELLER i MENASCHE
firma eksportowa dla Galicyi, Bukowiny i Rumunii, Kraków, ulica Grodzka, L. 71.
Pierwszy fabryczny i hurtowny skład **szkła krajowego i belgijskiego** do okien różnej grubości,
Luster pojedynczej i podwójnej grubości w ramach orzechowych i pozłacanych,
SZYBY LUSTROWE z pierwszorzędnym fabrycznym i zagranicznymi,
Wielki skład ram złotych barokowych do obrazów,
Listwy na ramy w różnych modelach i wykonaniach.
Hurtowna sprzedaż kitu do okien.
Cenniki ilustrowane rozsyła się bezpłatnie. 1301 136 150

Księgarnia, skład i wypożyczalnia nut muzycznych, oraz ekspedycja pism periodycznych
S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie
otrzymała na główny skład
O języku rosyjskim
W nabożeństwie katolickiem.
I. Rozprawa ks. Martinowa, T. J. H. Liety ks. Gagarina, T. J., do kiejcia. W. Wołoskiego. III. Nowy plan zniszczenia Kościoła katolickiego w Rosyi, przetożyl zfrancuskiego i napisał trzy uwagi
ks. Dr. W. Smoczyński, kanonik honor. i proboszcz w Tenczynku.
Cena 2 zlr. 2084 2 3

40 najulubieńszych melodyj
z najnowszych operetek, wraz z tekstem polskim. Baron Cygański, Don Cesar, Gasparone, Noc w Wenecyi, Carmen, Nilotche, Palestant. Opowieści Hoffmanna i t. p., i t. p.)
Cena 1 zlr., z przesyłką pocztową 1 zlr. 15 cent. Do nabycia w księgarni **S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie** lub **Leona Pordesa we Lwowie**. 1934 3 0

Dwadzieścia lat w jednym domu!
Bez wątpienia środek domowy, który tak długo w jednej rodzinie znajdował zastosowanie, musi być dobrym. Wyjątek taki miał miejsce z prawdziwym kotwicznym Pain-Expellerem, na co mamy dowody. Dalszą przyczyną zaufania, jakim się środek ten cieszy, jest niezawodnie okoliczność, że wielu chorych, przepróbowawszy inne, za chwalało leki przeciw napowrót do dawadźanego Pain-Expelleru powróciło. Przekonał się on przy porównaniu, że Pain-Expeller w reumatyzmie, podagrze, tanianiu, a także w zaziębieniach, bólu głowy, zębów, krzyża, kolce itd. najpewniej pomaga; najciekawszą przemiążą bole zaraz po pierwszym nacięciu. Umiarkowana cena, 40 a wgl. 70 kr. umożliwiają i niezamożnym nabycie tegoż; należy tylko wystrzegać się szkodliwych imitacji i uważać za prawdziwy tylko Pain-Expeller zaopatrzony fabryczną marką „kotwica“. Na składzie prawie we wszystkich aptekach. Główny skład w aptece **Dra. Richtera**, „pod złotym lwem“ w Pradze, Mikulassk. nam. 7.

Pod gwarancją!
W 6 miesiącach dokładnie po francusku mówić i pisać uczy z Pariz przybyły profesor języka francuskiego. Każdy pobierający naukę płaci tylko za pierwsze 3 miesiące (płaca miesięczna), zaś za drugie dopiero po owdzieleniu języka. Honorarium umiarkowane.

J. Elster, ulica Grodzka, L. 39, I piętro, schody główne na prawo na ganku. 2053 3 3

Tylko przypadek!
W miejsce zapłaty przejęte 1600 par trwałych, rozmaitych, eleganckich, przednich, gotowych **spodni zimowych** jestem zmuszony, jak długo zapas starzy, wypędzone lub hurtownie sprzedane po następującej, bjażennie tanich cenach:
I. g. tunek z modnych materij po zlr. 1.90
II. gatun. zberneńsk. materij po zlr. 3.25
III. gatun. z wełny owczej po zlr. 4.50
Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych starczy podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1599 5 10
Przesyłka za zaliczką pocztową przez **Juliusa Fekete**, Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Dla potrzeby domu!
Płótna wełnowe najlepszych i najmocniejszych gatunków, płótna białowane i półbłowane dla szwedów i siodlarzy, płótno niebieskie, do brzo szare, płótno, mocne podwójne płótno dla strażni ogniowych, białe płótno na przedziadki, Damast i Cwiliach, białe płótno, Canevas lina i bawelny, białe podpłótno, płótno górskie, płótno na worki, oraz gotowe worki, Oxford, Shirting i płóciennę chustki do rosa, Ręczniki cwiłiebne i Damast, serwetki i obrusy stołowe w garniturach, poleca po najniższych cenach
Towarzystwo Tkaczy Weber-Verein
in Wall bei Dobruschka in Böhmen.
Cenniki i wzory na żądanie darmo i oplatnie.
Nasze płótna są na kościelną i oltarzową białiznę według przepisów rytuálu katolickiego zupełnie odpowiednie. 1940 4 10

Następujące podziękowanie nadeszło od Jego Książęcej Mości: 1677 5 7
Szanowny Panie!
Olejek (ekstrakt) na słuch
c. k. sekundaryusza **Dra Schipke**a, wyleczył mnie z mojej bardzo zatarzkiej głuchoty, której nabawiłem się przy objęciu Sebastopola. Dziś, dzięki temu środkowi, odczekałem, jakby czarodziejskim sposobem, napowrót zupełny słuch, za co Panu niniejszem publicznie dziękuję i każdemu cierpiącemu na głuchotę środek ten, jako niezawodny, polecam. Obowiązany służą
Kowno. Książę Jan Gintow.
Ten **olejek (ekstrakt) na słuch** c. k. sekundaryusza **Dra Schipke**a jest do nabycia wraz z sposobem użycia po 1 zlr. 50 ct. w Krakowie w aptece „pod złotą głową“ **Leona Rosnera**, Rynek główny, L. 13.

Dom parterowy przy plantacyach, w najpiękniejszem położeniu, przy **ul. Kolejowej, L. 3**, do nabycia.
Wiadomość tamże co dzień w południowych godzinach. 2102 2

FABRYCZNY SKŁAD i SPRZEDAŻ CZĄSTKOWA NIEWYBUCHAJĄCEJ NAFTY BEZPIECZEŃSTWA z Fabryki nafty w Chorkówce pod firmą GUSTAW OTOWSKI Rynek główny, L. 17 (obok księgarni Wgo Friedleina),

sprzedaje naftę **hurtownie** w beczkach (po cenach bieżących). W **cząstkowej sprzedaży** dla Szan. P. T. Abonentów przy zakupie większej ilości od 10 litrów począwszy i wyżej, na częściowy odbiór, odstępuje stosowny **opust!** Na łaskawe życzenie dostawiam dla **wygody** Szan. P. T. Abonentów każdą ilość nafty, począwszy od litra do mieszkań bezpłatnie codziennie i każdego czasu w blaszankach opłombowanych w własnym wozie.

1889 5 5

Cud taniości!

Pierwszy wiedeński Interes wywozowy „pod węgierską koroną“.

rozsyła we wszystkie strony za zaliczką pocztową następujące towary, które w wyborowym gatunku, po niesłychanie niskiej cenie oddane zostają.

Tylko złr. 7.85

kosztuje wspaniale rzeźbiony

Zegar Pendulowy.

Gwarancja 5 lat.

Zegary te w ozdobiście rzeźbionych gotyckich szafkach wiszących, 1 mtr. dług., 35 cm szer., zestawione i oszlifowane, pięknie politurowane z rzeźbioną do odjeżdżania przykrywką, mają urządzenie wewnętrzne

nie do zniszczenia. Sprężyny do nakręcania podwójnie hartowane, werk na sekundę regulowany tak, że zegary te, niedoścignione w chłodzie, są zarazem najpiękniejszą meblą salonowym. Skrzynki do opakowania po cenie kosztu 70 ct.

Tylko złr. 2.50
kosztuje pysznie ozdobiony zegar ścienny z budzikiem dzwonkowym, w orzechowych ramach, z samowolnym cyfrowym chodzącym i budzący punktualnie.

Wszystko po 97 ct.

97 ent. 1 kapeluszek męski z miękkiego filcu, w kolor. kret. lub szaf. lub w kolor. kret. lub szaf.	97 ent. 1 koszula męska, haftowana, z dob. szyfonu.	97 ent. 1 par. kaletonów domow. płótna, do nosa, obrob. ze szlukiem.	97 ent. 12 chusteczek do nosa, obrob. ze szlukiem.
97 ent. 1 koszula dam. z haftem, z naj. lep. szyfonu.	97 ent. 1 Garsat nocny, haftowany, z dob. szyfonu.	97 ent. 1 p. majtek dam. z haftem, z naj. lep. szyfonu.	97 ent. 1 spódnica gęsto robiona, ciepła jak futro.
97 ent. 6 par skarpetek w paski, lub kolorowych.	97 ent. 3 pary pończoch damskich, dobrych gatunków.	97 ent. 1 wel. kaftanik, męski i damski.	97 ent. 1 wein. majtki, systemu Jaegera, męskie.
97 ent. 1 serwetka na stoł. białą, damast, albo kolorową.	97 ent. 6 par serwetek, białych lub kolorowych, wzdor damast.	97 ent. 6 ściereczek z szarego płótna, do szlukiem.	97 ent. 6 ręczników wzdor „Carro”, obrobione.
97 ent. 1 prześcieradło, gotowe, duże, obrobione.	97 ent. 1 dywanik p. łóżka, jutowy, ładny desek.	97 ent. 1 chustka dam. do okrycia, 74 okciowa, w kolor. dym kolorze.	97 ent. 1 chustka jedn. do okrycia, 74 okciowa, w kolor. dym kolorze.
97 ent. 1 fajka z pokr. z sztucznej morskiej pianki.	97 ent. 1 cygaralnia z prawdziwej pianki.	97 ent. 1 cyhuc h palnik mehan. samo zapalający.	97 ent. 1 medalion z kamieniami.
97 ent. 1 wachlarz dam. pięknie malowany, modny.	97 ent. 1 fałuszek do zegarka, z sztucz. złotą z wisiorami.	97 ent. 1 pierścionek z brylantem, imit. kamieniami.	97 ent. 1 medalion z kamieniami.
97 ent. 1 brzośleotka, bogato kamieniami nasadzona.	97 ent. 2 lichtarze z praw. londyń. Britania srebra.	97 ent. 1 tyłka wazonu z praw. londyń. Britania srebra.	97 ent. 1 tyłka wazonu z praw. londyń. Britania srebra.
97 ent. 12 łyżeczek do kawy, praw. z praw. londyń. Britania srebra.	97 ent. 2 noże stołowe z praw. londyń. Britania srebra.	97 ent. 6 franc. widelcy z praw. londyń. Britania srebra.	97 ent. 1 okulnicznica z praw. londyń. Britania srebra.

Oprócz tego są jeszcze około 2.000 sztuk wielkich, eleganckich, przednich i modnych

Nakryć na stoły i łóżka

z przedniego rysu, w najpiękniejszych kolorach, z różnokolorowymi obwódkami i deseniami w kwiaty, prawdziwie piękne wzory za sztukę po

1 złr. 65 ct.

Nakrycia te są naokoło ładnymi wstawkami obzycie i na czterech końcach pluszowymi kutasami ozdobione — w całości za pół darmo.

1 sztuka 30 lokci Płótna górskiego złr. 5.50.	1 sztuka 30 lokci Chiffonu złr. 5.50.	1 sztuka 30 lokci Pół tuzina biał. praw. inla. chustek do nosa 90 ct.
1 sztuka 30 lokci dobrego Atlasu Gradi złr. 6.50.	1 sztuka 30 lokci płótna na pęściel złr. 6.50.	6 prześcieradeł bez szwu, 3 lok. dług. 2 lok. szer. złr. 8.50.
1 sztuka 30 lokci szurkow. barczanu złr. 6.50.	1 tuzin 3 kol. brzegami inla. chustek do nosa złr. 2.25.	1 garnitur Buratowy z najl. materyj burl. złr. 10.
Garnitur kol. do kawy i serwetek 6 serwetek złr. 2.25.	1 tuzin lśniących ręczników „Damast” złr. 2.50.	1 reszka chodnika 6 metrów złr. 2.

Tylko złr. 1.80

damskie i męskie

Zimowe Jupki

(Jacken)

w najpiękniejszych modnych kolorach, dolegające dobrze do ciała, najprzyjemniejsze w noszeniu tak jesienią jak zimą — tylko 1 złr. 80 cent.

Tylko złr. 5

kosztują eleganckie, gotowe, ciepłe

Paletota Pałakowe

podsyte, z najlepszego styryjskiego pakta, na każdą miarę i wielkość, w wszelkich kolorach, na jesień i zimą.

Tylko 1 złr. 75 ct.

derki na konie

które nigdy tak dobre, wielkie, grube, ciepłe a tak tanie do zbycia nie będą.

Tylko złr. 6.50

kosztuje modny, elegancki, wyborowy, gotowy, jesienny i zimowy

Garnitur męski

z bernejskich jesiennych i zimowych, materyj, każdej wielkości i koloru, razem pałto, kamizelka i spodnie.

1. jakości Całe ubranie złr. 6.50.	2. jakości złr. 8.50	3. jakości złr. 10.50
--	-------------------------	--------------------------

Jako miarę wystarczy podać przy zleceniach tylko długość spodni, obwód w pierzachu i długość ręk. od ramienia, jakoteż kolor ubrania. Probi nie mogą być przesyłane, gdyż **gotowe ubranie** są do zbycia. 2062 13

Te same ubrania dla chłopców od 6 do 13 lat, w każdym gatunku, o 2 złr. taniej.

Na Gwiazdkę
polecę najsłodszy i najpożytejszy podarunek po cenach fabrycznych

FILIA WIEDEŃSKA
UBIORÓW MĘSKICH I DZIECIĘCYCH
Heimanna Kohna i Synów
z Wiednia, 9, i piętro, w Krakowie, ul. Grodzka, 9, i piętro.

Ubranie marynarkowe od złr. 13-28
Zakietowe od złr. 23-30
Salonowe i frakowe od złr. 25-42
Surduty angielski z kamizelką od złr. 20-25
Paloty Mędzynowe od złr. 15-35
Spodnie zimowe od złr. 15-22
Koszulki, Futra miastowe. Bondy do podróży. Szlafroki itp. Ubrania dziecięce po bardzo tanich cenach.

Składy nasze: w Wiedniu, Krakowie, Przemyśle, Lwowie, Czerniowcach, Białe-Błoku i Piłźnie.

Dla uniknięcia pomyłek uprasza się o łaskawe zapamiętanie nazwiska firmy i numeru domu, w którym się znajduje nasz magazyn. 2106 2 26

Heimann Kohn i Synowie
ul. Grodzka, L. 9, i piętro.

C. K. UPZYWILEJOWANA FABRYKA BIELIZNY
M. Beyera i Spółki
Sukienice Nro 13-14 w Krakowie
naprzeciw kościoła N. P. Maryi

polecą swój wielki skład bielizny dla Panów, Dam i dzieci, zrobionej z najlepszego gatunku płótna i szirtu-gu; także wielki skład płótna, bielizny stołowej, ręczników, chustek do nosa i szirtingu w każdej jakości, po nadzwyczajnie niskich cenach.

Cennik

Kolnierzyki męskie i damskie w doskonałym gatunku za 1/2 tuzina złr. 1.20 do 1.50.
Mankiety męskie i dam. za 6 par złr. 1.80 do 2.
1 tuzina lnianych chustek do nosa et. 90.
1, 2, 4, 1, 70 do 4 złr.

Koszule w lepszym gatunku z haftem ręcznym złr. 3, 3.75, 4, 4.25 do 5.
Koszule w najlepszym gatunku i różnych rodzajach złr. 3.80, 5 i 6.

Majtki damskie.
Zwyczajne 90 ct., ozdobniejsze złr. 1.20, z haftowan. szlarkami złr. 1.80, 2.10, 2.50 i 3.
Z barochantu gładkie złr. 1.60 i 1.75.
Haftowane ozdobne albo okładane piką złr. 2.50 i 2.75.

Spodnie damskie.
Zwyczajne od złr. 1.60 do 2, z dobrego szafonu złr. 2.50 do 3.50.
Z haftowan. wstawkami złr. 3.50, 3.75, 4 i 5.
Spodnie z trenami z wstawkami lub bez wstawek złr. 4.50, 5, 6, 7.50 i 9.
Spodnie z barochantu, gładkie, złr. 2 i 2.50.
Haftow. ozdobne okładane piką złr. 3.50 i 3.85.

Kaftaniki.
Z szafonu zwykłe 1 złr., lepsze złr. 1.50, z wstawkami haftow. od złr. 3.25 do 3.50, z barochantu gładkie złr. 1.20, 1.75 i 1.90.
Haft. ozdob. lub okładane piką złr. 2.90 i 3.20.

Koszule męskie.
Z najlepszego angielskiego szafonu z gorsem gładkim albo z listewkami złr. 1.50, 2, 2.50, 2.75 i 3.
Z dobrego płótna rumberskiego albo holend. złr. 2.80, 3.50 i 4.

Kalesony męskie.
Z angielskiej piky, wszelkiej wielkości od złr. 1.25 do 1.40.
Z dobrego cienkiego płótna od 1.60 do 2.50.

Wielki wybór pończoch damskich białych i kolorowych, jakoteż męskich skarpetek w różnych gatunkach i kolorach.

Za wszelki u nas zakupiony towar ręczy się, co się nie podoba, odbieramy, zamieniamy albo wyścagamy za to całkowitą należność. To dobrowolne przez nas przyjęte zobowiązanie daje każdemu kupującemu pewność, że nasza usługa jest skora i rzetelna, i że nasze ceny są bez konkurencyj.

Z wysokim szacunkiem

Filia: M. BEYERA i Spółki.
Skład fabryczny towarów płóciennych, zapas gotowej bielizny i wypraw ślubnych w KRAKOWIE, Sukienice Nro 13-14, naprzeciw kościoła N. P. Maryi.
Są w zapasie całe wyprawy ślubne, a koszt rysy tykoże udziela się bezpłatnie

Familijna maszyna do szycia
najnowszej konstrukcji, kosztuje, zamiast złr. 15, teraz tylko **złr. 5.50.**

Zarecać za wyborną działalność i piękny, równy satynowy maszynowy ręczny. Szyje przedko, pięknie, mocno, jak każda inna duża maszyna, wszelkie materje cienkie i grube, roli podług życzenia grube, drobne, albo małe sztychy, jest według najnow. mechanicznej konstrukcji z najlepszego materiału zbudowana, i jest z wszelk. potrzebnymi urządzeniami przesyłana.

Każde zlecenie, choćby najmniejsze, wykonuje się starannie i sumiennie. Wszystko, co się nie spodoba, przyjmuje się bez trudności napewrót, zamienia lub zwraca pieniądze. Przesyłki wykonują się za zaliczką pocztową. — Zlecenia przyjmuje się jedynie pod adresem:

Versandt-Geschaft „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerasse, Nr. 138.

Każde zlecenie, choćby najmniejsze, wykonuje się starannie i sumiennie. Wszystko, co się nie spodoba, przyjmuje się bez trudności napewrót, zamienia lub zwraca pieniądze. Przesyłki wykonują się za zaliczką pocztową. — Zlecenia przyjmuje się jedynie pod adresem:

Versandt-Geschaft „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerasse, Nr. 138.

Na św. Mikołaja.

MAGAZYN
F. BRUNO HAHN
(Włodzimierz Angelus)
Kraków, ulica Grodzka, L. 2,
otrzymał i poleca na podarki
bardzo gustowne lalki, wielki wybór zabawek dla dzieci,
GIER TOWARZYSKICH
i przyborów do robót kobiecych.
Ceny zniżone.
Zamówienia załatwiają się odwrotną pocztą nie licząc opakowania. 2043 4 0
Towary nieprzypadające do gustu oddawia się.

Na św. Mikołaja.

Doroczna wysprzedaż
Brazów, Wyrobów ze skóry, Pluszu, Porcelany, Bizuteryi, Wachlarzy
trwać będzie przez miesiąc grudzień
w Magazynie
F. SZUKIEWICZA
Kraków, Rynek, A-B. 2108 2 12
Wybór ogromny, ceny tanie.
Towary z lat dawniejszych po cenie kosztu i niżej.

Jabłka Tyrolskie i Styryjskie
najtańsze i najlepsze!
owoce południowe, oraz rozmaite delikatesy, towary korzenne, Cognak, wina, wódki krajowe i zagraniczne poleca firma
F. EISENBERGER, dawniej B. Vaternacht,
ulica Floryańska, Nr. 9, w Krakowie. 1913 8 16

RESTAURACYA
w Hotelu Saskim
ulica św. Jana, Nr. 6, na dole.

Niżej podpisany mam zaszczyt oznajmić P. T. Publiczności, że z dniem dzisiejszym lokal **Restauracyi**, zupełnie odnowiony i powiększony o kilka pokoi na dole, z wejściem od ulicy św. Jana, otwartym został. Kuchnia moja, pod każdym względem zaszczytnie znana, dostarcza **potrawy wszelkiego rodzaju po niższych cenach**, piwnice zaopatrzyłem w najlepsze gatunki piwa i wina krajowego i zagranicznego na miarę i butelki.

Mam więc nadzieję, że jak dotąd, tak i nadal zadowolnię najwykwintniejsze wymagania P. T. Publiczności, o której łaskawe względy uprzejmie proszę.

Z głębokim szacunkiem
L. Bogusiewicz.

2065 3 8

Pierwszy wiedeński skład fabryczny przyrządów czarodziejskich
R. KLINGL, Wiedeń, I., Maysedergasse, Nr. 2,
polecą jako odpowiednie

Podarki na Gwiazdkę

swe w największym wyborze **przyrządów czarodziejskich** dla artystów i dyletantów. **Szkatułki zbiorowe** z nadzw. czarodziejskimi kawałkami i dla pojęcia dzieł zastawianym opisem zestawione po cenie złr. 1.25, 1.50, 2.25, 3.50. Lepsze szkatułki drewniane złr. 3, 4, 5, 7.50, 10 do 25. **Latarnia czarodziejska** (Laterna magica) dla wywołania różnych widoków i komicznych figur złr. 1.50, 2.25, 3, 4.50, 6.50, do 50 złr. **Aparat do obrazów mglistych** (Nebelbilder), podwójny, złr. 27, 34, 45. **Maszyny elektryczne** z szybnymi szklanymi złr. 4.50, 6.50, 12. Wielki wybór aparatów ubocznych do maszyn elektrycznych. **Indukcyjno-elektryczne aparaty** wraz z Elementem złr. 3.50, 6.50. **Elektro-motory** od złr. 3.50 wyżej. **Telegrafy domowe i pokojowe**, kompletne, z 10 metrów drutu, złr. 5 et. 50 i 6.50. **Prasy drukarskie** odpowiednie dla chłopców złr. 1.75, 2.50 i 3.50. **Modele maszyn parowych** do spirytusu od złr. 2 wyżej. **Lokomotywa z tenderem** złr. 4.80, 6.75, 8.75, 12 do 30. **W nocy świecące krzyże i figury Matki Boskiej z Lourdes**, wywołujące silny efekt. złr. 2.50, 3.75, 5, (5, 6.50, 9). **Najnowsze gry towarzyskie i do zajęcia**, jakoteż wielki wybór przedmiotów kuglarz. i do zabawy.

Główny katalog za nadesłaniem 20 centów. Wyciąg darmo.
R. KLINGL.
1900 5 6

ALFRED BIASION
Optyk c. k. kliniki okulistycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego.
w Krakowie
róg Rynku głównego i ulicy Grodzkiej,
SKŁAD i WYRÓB
Instrumentów optycznych, fizycznych i matematycznych.
Magazyn założony w roku 1801.

Jako dostawca pierwszy pp. Lekarzy okulistów w kraju, oraz klinik okulistycznych, posiadam zawsze znaczne zapasów przyrządów wszelkiej możliwej skłoty i oprawy w najlepszym gatunku, które podług przepis dokładnej i sumiennie wykonuję, oraz polecam Barometry ręczne i metalowe (aneroid), Termometry lekarskie Celsiusa maksymalne od 1 złr. 50 ct., Thermometry kąpielowe i do browarów. — Największy skład Reizsigów szwajcarskich z Arai i francuskich Baraban. — Wielki skład papierów listowych francuskich i angielskich, Ivory Paper, oraz papiery listowe fantaisie. — Największy wybór fotografii wizerunkowych, gabinetowych i do stereoskopów, oraz

Fabryka narzędzi chirurgicznych, bandaży i maszyn ortopedycznych.
Główny skład przyborów opatrunkowych i antyseptycznych dla pielęgnowania chorych.

Reprezentacja fabryki paryskiej Christoffe & Co.
wyrobów platerowanych stołowych z białego metalu.
Ceny umiarkowane.
Zamówienia zamiejscowe uskutecznią się natychmiast. 1733 7 8

ANTONI ROZMANIT
KRAKÓW
Fabryka parowa
Cykoryi,
Surogatów kawy i kawy figowej
w Rakowicach pod Krakowem.

Wyrobą z produktu surowego własnej plan-tacji wszelkie gatunki Cykoryi i sztucznej kawy, odznaczające się bogactwem części pożywnych tudzież doskonałym smakiem i zapachem.

Fabryka poleca przedewszystkiem:
Surogat kawy w pudełkach (Szafadkach).
Surogat kawy w szklankach.
Kawę śrutową francuską Rozmana.
Cykoryę krakowską gorzką.
Kawę figową.

Cykoryową kawę perłową (Nowoc).
Kawę krakowską w skrzynekach z wyrobów. Zalecamy wyroby mojej fabryki, przynależące do lepszego gatunku, niż te, które są w sprzedaży. Niektóre z nich, które obciążają zdrowie i węglać swym żywiliem poparzoną, przemyślajmy, że niech i tu być pomimo to, pierania i rozprowadzania wyrobów moich.

Do nabycia we wszystkich handlach.

Вспомогательные материалы: фотографии, диафильмы, аудиозаписи, видеозаписи, компьютерная презентация.